

[Date]

د حجاب ليدلوری!

Ketabton.com

ليکوال: محمد بن عبدالرحمن العريفي

ژباړن: اجمل هېوادمال

ajmal hewadmal

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Contents

5 د څپو ماتول:
7 اختلافي مسئله:
8 او اما زموږ كيسه:
8 په روغتون كې:
31 د حجاب لرونكې بنځې د ټيكرې (پورني) ځانگړنې:
34 د ډوډۍ خورلو تالار:
46 د شافعي مذهب د امامانو اقوال:
47 د بحث پايله (نتيجه):
57 د بي حجابۍ د فتنې پيل:
58 خورپدونكۍ اور:
59 طريقي او شپوي:

د حجاب ليدلوری

په «جزیره کنج» (د خزانې ټاپو) کې، سارا له خپلو همزولو نجونو سره ډېر توپیر نه درلود؛ یوه بنایسته نجلۍ، په مناسب قد او قامت، ځلاندي څېرې او له ماشومتوبه په خپلو همزولو کې استثنايي بنکارېده. مور یې غوښتل چې هغه له هر پلوه ممتازه او مخکښه وي. دې انجلۍ د مور په زړه کې لوړ مقام لرلو او تل به د هغې په اړه له احتمالي پېښو څخه په وېره کې وه.

په جزیره کنج کې حالاتو له نورو اسلامي هېوادونو سره ډېر توپیر نه درلود؛ مثلاً کله به چې په سړک روان وي، جوماتونه به دې په پرتمین ډول لیدل، مسلمانانو یو له بل سره په ورین تندي چلند کاوه او د سړکونو او بازارونو فضا د دیني او ایماني طراوت او ښکلا څخه ډکه وه.

د مومنو سړیو سيني له غیرت او مېړانې ډکې وې، هیڅ سړي دا جرئت نه شوای کولای چې د مسلماني ښځې عزت ته په بده سترګه وګوري. په کوڅو، موټرو او عامه بسونو کې د هغوی ښځو هم خپل ځانونه په حیا او حجاب ښکلي کړي وو او په همدې ښکلي طریقه روزل شوي وې. ډېری ښځې په شرعي حجاب ولاړې وې او ځانونه یې د نامحرمو له نظرونو ژغورل.

په دې ټاپو کې یو مشهور عالم و چې ټولو خلکو پېژانده. واکمنو، امیرانو او مشرانو ورسره مینه لرله او د خلکو په منځ کې یې داسې منل شوی شخصیت و چې ټولو به یې په رایې او اجتهاد عمل کاوه؛ هغه یو متقي او لوی عالم و. په جزیره کنج کې چې کله هم تلویزیون روښانه کړې، داسې کومه ښځینه سندرغاړې به دې نه لیدله چې د «ای شپې، ای سترګې» او داسې نورې سندرې ووايي؛ په ویديو کلیپونو کې به دې داسې نڅاګره نه لیدله چې ویښتان یې رنګ کړي او تاو کړي وي، یا یې ورځې جوړې کړې وي او شونډې یې په مختلفو رنگونو (سرخي) لرلي وي. په جزیره کنج کې به په تلویزیوني پروګرامونو کې ښځینه ویانده نه وه؛ په دې ټاپو کې ژوند ښکلی او آرامه و او خلکو په دیني مسایلو کې یو له بل سره اختلاف نه درلود. هرکله به چې عالم او مفتي فتوا ورکړه، خلکو به په پوره خوښۍ منله او ترې راضي به

د حجاب ليدلوری

وو. کله به چې د جمعي امام خطبي او وينا ته ودرېد، خلکو به يې نصيحتونه په ځان او زړه منل. هيڅ بهرنی فتنه چې د هغوی صداقت او صميميت له منځه يوسي، هلته لاره نه وه موندلې؛ پرته له هغو خاموشو غرونو چې د داسې کسانو له ژبو وتل چې د بل ډول ژوند خوند يې ځکلی و او د دښمن په فکر او ايډياوو پالل شوي وو. هو! ځيني داسې رسنی چې د فساد تخم يې اوبه کاوه، لکه مبتدلي مجلې او فحشي سپورمکيزې شبکې (ماهواره) شتون درلود، خو اغېز يې خورا کم او حتی ويلای شو چې ډېر سطحی و. کلونه تېر شول او د اړيکو وسيلې پراخې شوې، د ژونديو خپرونو خپرېدل هم په جزیره کنج کې اضافه شول او دې رسنيو د پرديو کلتورونه چې هيڅ ډول ديني او مېړنی مهار يې نه درلود، دې پاکو خلکو ته راولېږل. د جزیره کنج پاک فطرتو اوسېدونکو داسې ملتونه ليدل چې لکه د څارويو په څېر، بلکې تر هغو يې هم بدتر ژوند کولو. هدف يې يوازې خوړل، څښل او خوب و؛ نه د لمانځه او روژې خبره وه، نه د سترگو د ساتنې او نه هم د حيا او غيرت نښه. د جزیره کنج پاکلمنو ښځو د نورو ملتونو ښځې ليدلې چې يوازې د مخ په ښکاره کولو يې بسنه نه کوله، بلکې خپلې پښې او پنډې يې هم لوڅولې او حتی په دې کې يې هيڅ شرم نه درلود چې د بدن هره برخه يې بربنده وي. د دې ټاپو جليل القدر عالم به د هغوی په منځ کې نارې وهلي: «له خدايه ووېرېږئ او د داسې فاحشو ښځو له پيروۍ ډډه وکړئ، په خپل دين او ديانت منگولي ټينگي کړئ.» هغه خپله ډېره پاملرنه ښځو ته اړولې وه او داسې به يې ويل: «مسلماني خوري! خپل حجاب او پرده مه څيرې کوه، ته يوه قيمتي گوهر (ملغره) يې، هر څوک د دې لياقت نه لري چې تاته وگوري. ته زمور ملکه او مېرمن يې، ته زمور مور، خور، لور او هر څه يې.»

هغه رباني عالم به د هغوی لمن نيوله ترڅو يې د هلاکت له کندي وژغوري. نورو علماوو هم په دې مسووليت کې هڅې کولې، لکه: د راډيويي او تلويزيوني پروگرامونو ترسره کول، د جمعي خطبي، د کتابونو او کيسټونو وېشل او داسې نور...

د حجاب ليدلوری

دوی وپربدل چې کښتی غرق نه شي؛ خلکو هم د دوی خبرې منلې او مینه یې ورسره لرله. کلونه په همدې ډول تېر شول او دا زړه سواندي علماء یو په بل پسې له فاني نړۍ سترګې پټولې، خو نور علماء به د هغوی پر خای راتلل او دغې مبارکې لارې ته یې دوام ورکاوه او کښتی یې له ډوبېدو او ويجاړۍ ساتله. بل پلو دښمنانو نارې وهلې: «ای خلکو! مور ته پام وکړئ، مور په خوښۍ او سرور کې ژوند کوو، دلته هلک او نجلۍ یو له بل سره اړیکه لري، سړی د ښځې له بدن څخه خوند اخلي.»

«هر خای کې ښځو ته وګورئ؛ هغوی د سیند په غاړو کې له ښکلا او هوا څخه خوند اخلي. ښځې په الوتکو کې وګورئ چې له ورکړل شوي آزادي ګټه پورته کوي او د مسافرو په خدمت بوختې دي. ښځې په هوټلونو کې وګورئ چې څنگه خپل اندامونه ښکاره کوي او په کار او هڅو بوختې دي.»

دا منفي غبرونه به د جزیره کنج د ښځو غوږونو ته رسېدل، خو هغوی دې اعلانونو ته هیڅ پام نه کاوه؛ ځکه د دې پروګرامونو مبلغان یې کم عقل او ناپوهه خلک ګڼل. د دې ټاپو پاک فطرت ښځې له ماشومتوبه په دې اساس روزل شوي وې چې خپله ښکلا او سینګار د نامحرمو سړیو په وړاندې ښکاره نه کړي؛ حتی که په ناڅاپي ډول به یې د ګوتي سر هم د پردې سړي مخې ته ښکاره شو، په اضطراب به اخته کېدې؛ نو څنگه به داسې ښځو خپل مخونه ښکاره کړي وای او خپلې چادرې او اسلامي حجاب به یې لري اچولی وای؟! هیڅکله نه!

د څپو ماتول:

دښمن پوه شو چې کومې لارې یې د ټولني د فساد او بېحجابۍ لپاره غوره کړې وې، پایله نه ورکوي او وېې موندله چې له دې حرکت سره مخامخ مقابله ګټه نه لري. نو ځکه یې د ارامو څپو د ماتولو هڅه وکړه. یعنې، یو ګېډۍ لرګي یوځای نه شي ماتېدلی؛ خو که هغوی له یو بل جلا کړو، یو یو یې ماتولی شو. هغوی په پیل کې خپله پاملرنه د حجاب لرونکو ښځو د حجاب او اوږدو او پراخو

د حجاب ليدلوری

ټيکرويو سټايل او ډيزاين ته واړوله؛ هغه چادری چې کله به بنځه پر لاره روانه وه، زينت او سينگار يې بيخي نه بنکارېده. نو په تاویل او توجه يې پيل وکړ. په پيل کې يې وويل: «مور دا نه غواړو دا هدف نه لرو چې تاسو خپل ټيکري له سره لرې کړئ؛ بلکې زموږ هدف دا دی چې د خپلو حجابونو او ټيکرويو ډيزاين نوی کړئ.» د جامو ډيزاينرانو د بيلابيلو ډولونو حجابونو په گنډلو پيل وکړ چې تر پخوانيو چادريو تنگي وي، خو نوم يې «چادري» وه. د دې په اغوستلو سره د بنځي جذابيت نور هم زياتېده؛ د دې پر ځای چې چادري د بنځي د بنکلا پټولو لپاره وي، په خپله په زينت او سينگار بدله شوه. په پايله کې، د بنمن تر يو بريده د خپل کار له پايلې خوښ شو او احساس يې وکړ چې څپې د ماتېدو په حال کې دي. له همدې امله، هغوی د لا نورو نويو چادريو په گنډلو لاس پورې کړ؛ داسې چادری چې يوازې اوږې يې پټولي او نور زينت چې په مټو او شاوخوا پورې تړل کېدل. ورو ورو داسې تنگي او چسپې چادری وگنډل شوې چې د بنځي د بدن ټول غړي پکې بنکاره کيدل، حتی د حجاب په شتون کې به بنځي ته تر هغه ډېره پاملرنه کېدله ډيري سترگي پسې اوښتلي چې بيخي يې حجاب اغوستلی نه وای. په دې وخت کې په ټولنه کې اضطراب او پېښماني خپره شوه، د نجات کښتۍ د ډوبېدو په حال کې شوه. د ټولني مصلحانو سکوت ونه کړ؛ بلکې علماوو د دې ډول جامو په اړه سختې فتواوې صادري کړې او منبرونه يې په غوڅو ويناگانو ولرزول. دعوتگرو په هر ځای کې نصيحت او وعظ پيل کړ او خلک يې د داسې چادری له اغوستلو څخه ووېرول او د دې جريان له بدو پايلو څخه اندېښمن وو؛ ځکه د داسې جامو په اغوستلو سره د بنځي زينت بنکاره کېده، هغه زينت چې خداوند يې د پټولو امر کړی دی. د داسې تنگو او نازکو جامو حرمت چې د بنځي غړي يې بنکاره کول، د هر مؤمن او هوبنيار کس لپاره روښانه او څرگند و. په پايله کې د داسې جامو اغوستل کم شول، حتی تر دې چې خورا لږ شول. مؤمنو او حجاب لرونکو بنځو د پخوا په څېر اوږدو او مناسبو جامو ته مخه کړه، که څه هم ځينو غافلانو بنځو د داسې حجابونو اغوستل پرې نه بنودل. بيا د دښمنانو د علماوو او مصلحانو دې دريځ ته پام شو او پوه شول چې هغوی د حجاب

د حجاب ليدلوری

د له منځه وړلو او د بنځو او سړيو د گډون (اختلاط) په لاره کې ځانونه ستړي کړل او په زرگونو بنځي د دوی له فکرونو او نظرياتو اغېزمنې شوي دي؛ خو ناڅاپه يو فصیح دعوتگر راپورته شو او داسې صريح آياتونه او غوڅ احاديث يې بيان کړل چې مؤمنو بنځو ټولو توبه وکړه او له خپل تېر وخت څخه پېښمانې شوې. کله چې مفسدينو وليدل چې بنځي يوځای توبه کوونکي شوي، نو گوتې يې په غابسونو کې بندي پاتې شوي او په خپلو کې يې داسې زمزمه کوله: «افسوس چې مور تاوان وکړ.» هو، هغوی پوه شول چې دين د زړونو په تل کې ځای لري. مسلمانان بنځه که څه هم يوه ورځ به په ديني چارو کې غفلت وکړي او په حجاب کې به سستي وکړي، خو په چټکۍ سره د حجاب او عفت لوري ته راستنيزي؛ ځکه د پاکمنې بنځې باطن له سوچه خزاني څخه دی او په سرو زرو د لاس په تېرولو سره، ترې دوره پاکيزي او ځلا يې بېرته راگرځي. نو ځکه، له اوږدو فکرونو وروسته لويه غميزه رامنځته شوه.

اختلافي مسئله:

هوایرستان (د نفس منونکي) وزگار نه کښېناستل، بلکې د تاريخ پانې يې وارولې او د داسې مسايلو په لټه کې شول چې په نورو اسلامي هېوادونو کې حجاب څنگه له منځه تللی دی. هغوی وموندله چې کار د مخ له ښکاره کولو څخه پيل شوی دی؛ نو کله چې دا تبليغات خپاره شول او د مخ ښکاره کول د مسلمانانو ترمنځ يو عادي امر وگرځېد، نو د بنځي مخ په ډول ډول رنگونو (سينگار) نندارې ته وړاندې شو. حجاب په مختلفو رنگونو کې راڅرگند شو او مخ په تر ټولو ښکلي حالت کې ښکاره کړای شو. هغه توکران چې د حجاب لپاره وو، په ډول ډول گنډلو، زري دوزی او گل دوزی سمبال شولو او د مخ ښکلا يې نور هم زياته کړه. له همدې امله يې لومړی مخ ښکاره کړ او ورو ورو تندي او ورپسې د تندي د مخي وينستان هم ښکاره شول. په دې ترتيب يې په «جزیره کنج» کې د خپلو پلانونو پلي کول پيل کړل. د جزیره کنج بنځو خپل مخونه د نامحرمو له نظره پټول، خو د ستلايت شبکو، نورو ارتباطي وسايلو او ځينو مجلو او ورځپاڼو په منځ کې به کله نا کله داسې مطلب د هغوی

د حجاب ليدلوری

تر سترگو کېده: «په حقيقت کې د بنځي د مخ پټول واجب نه دي او د بنځي لپاره جايز دي چې خپل مخ بنکاره کړي. ځينو علماوو هم د مخ د بنکاره کولو د جواز فتوا ورکړې ده او دا يوه اختلافي مسئله ده.» بيا دا لری همداسې روانه وه او ځينو کسانو داسې فتواگانې ورکړې چې بنځه کولی شي بازارونو او سرکونو ته پرته له مخ پټولو ووځي او هر څوک واک لري چې د هغې مخ، سترگو، د غومبورو بنکلا او د شونډو نړيوالي ته وگوري او دا ټول جايز دي او د خدای په دې حکم کې: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ [النور: ۳۱] (او خپل زينت دي نه بنکاره کوي) نه راځي.

او اما زموږ کيسه:

سارا له هغو نجونو نه وه چې د خپل حجاب څخه غافله نه وه، بلکې په خپل محل کې د يوې ملکې په څېر په وياړ او غرور سره اوسېدله او په خپل حجاب يې وياړ کاوه. ټول د هغې د لوړ شخصيت او استقامت څخه په حيرت کې وو. هره سهار به يې د معمول سره سم په سرکونو بيروبار ليدل او په دې گڼه گڼه کې به يې خپلې مسلمانې خویندې هم ليدلې چې د خپل مخ له بنکلا څخه يې د حجاب پرده پورته کړې وه. سارا به تل د بنوونځي په لاره کې دا صحنې ليدلې، خو له بلې خوا ډېرې بنځينه محصلينې وې چې مخ او ټول بدن يې پټاوه؛ ځينو خپل مخونه بنکاره کول او ځينو يوازې داسې چادريانې اغوستې وې چې لکه (کوټ) داسې وې. هغې به ځينې اوباش هلکان ليدل چې د دې نجونو شاوخوا گرځېدل ترڅو ځينې يې په خپله دام کې بنکار کړي! سارا د خپلې لارې په اوږدو کې دا هر څه ليدل او دا صحنې يې له سترگو تېرېدې، په داسې حال کې چې هغې کامل حجاب درلود او هيڅ چا دا جرئت نه شوای کولای چې هغې ته بده خبره وکړي يا خپل د تليفون شميره ورکړي؛ هغې داسې هيبت او وقار درلود چې گواکې ملايکې يې ساتنه او پاسداري کوي.

په روغتون کې:

د سارا مور د اميندووارۍ نهمه مياشت تېروله. د کور ټول غړي د هغه کوچني مسافر په تمه وو چې نړۍ ته راځي او د دې ماشوم ليدو ته لېواله وو. کله چې د سارا مور د

د حجاب ليدلوری

زيرون درد احساس کړ، روغتون ته ولېږدول شوه او يو بنکلی هلک يې وزېراوه. د هغه ورځې مازديگر سارا له خپل پلار سره په روغتون کې د مور پوښتنې ته لاړه. ډېر خلک روغتون ته د خپلو ناروغانو پوښتنې ته راغلي وو او خپله روغتيا يې په ټول وجود احساسوله او پوهېدل چې څومره لوی نعمت لري چې د روغتون خلک ترې بې برخې دي. ټولې خونې له ناروغانو ډکې وې، يو د ټکر له امله، بل د زړه د ناروغۍ او بله ښځه د نسايي ناروغۍ له امله راغلي وه؛ لنډه دا چې بيلابيل ناروغان موجود وو. سارا د خپلې مور خونې ته لاړه، هلته څلور نورې ميندې هم وې چې تازه يې ماشومان زيږولي وو. د سارا سترگې د ليدونکو په منځ کې په يوې باوقارې نجلۍ ولگېدې چې د نکاوت او ادب نښې پکې ښکاره وې. هغې نجلۍ يوه پراخه چادري (عبا) اغوستې وه چې هيڅ ډول سينگار پرې نه ليدل کېده، خو څرنگه چې مخ يې ښکاره او د پوره سپورمۍ په څېر روښانه او ښکلې و، نو ټولو خلکو، که ليدونکي وو، که نرسان او که ډاکټران... هغه ليدله.

سارا له دې صحنې حيرانه شوه چې دا نجلۍ څنگه خپل زينت ښکاره کوي، په داسې حال کې چې خداوند په ښکاره فرمايلي دي: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ «او خپل زينت (لکه سر، مخ، سينه، متې، پښې، غاړه، پاڅېل، هار، او بازوبند) دې نه ښکاره کوي.» سارا چې کوم جرات درلود، په پوره ادب او درناوي هغې نجلۍ ته ورغله، سلام يې وکړ او پوهه شوه چې د دې نجلۍ نوم «اريج» دی او ورته معلومه شوه چې د اريج خور مور شوې او د هغې ليدو ته راغلي ده. نو هغې ته يې د خير دعا وکړه او له اريج څخه يې په اجازه اخیستلو سره خپله خبره داسې پيل کړه: «ما له تاسو سره يوه خصوصي خبره لرله، ايا غواړئ چې په څنگ خونې کې سره يو ارام بحث وکړو؟» دواړه نجونې په ارامۍ هغې خونې ته لاړې او ترمنځ يې لنډې خبرې وشوې. د دې خبرو په ترڅ کې سارا پوه شوه چې اريج د ښځو د آزادۍ په اړه ليکل شوي کتابونه او مجلې ډېرې لولي؛ هغه کتابونه چې د ښځې د آزادۍ په نوم هغې ته د بې حجابۍ او بربندۍ بلنه ورکوي او ښځه د يوې داسې مریې په څېر ښيي چې بايد آزاده شي. د سارا او اريج ترمنځ يو اوږد بحث پيل شو.

د سارا او اريچ خبرې اترې:

سارا داسې پيل وکړ: «اغلي! ايا تاسو پوهېږئ چې الله متعال بنځه او سړی له دوو جنسونو څخه د انسان له نوعې پيدا کړي او فرمايلي يې دي: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ [النجم: ٤٥]. "او دا چې هغه ﷺ جوړې، نر او بنځه پيدا کړي دي." «زما خوږې! بنځه او خاوند يو په بل پورې تړلي دي، او هيڅ يو له بل څخه بې‌نيازه نه دي او دواړه د ژوند د څرخ په ګرځولو کې شريک دي.» «هو، بنځه او سړی د نړۍ په ودانولو کې يو له بل سره شريک دي، د دين په عمومي مسایلو کې د بنځې او سړي ترمنځ توپير نشته. د مسووليت په ترسره کولو کې ټول شريک او برابر دي. رسول الله ﷺ لکه څنگه چې سړي مخاطب کړي، بنځې يې هم مخاطبې کړې دي، له بنځو او سړيو څخه يې اسلام ته د داخلېدو بيعت اخيستی او د لمانځه په وخت کې يې د بنځو او سړيو امامت کړی دی، بنځو او سړيو ته يې فتوا ورکړې ده، او همدارنگه بنځو او سړيو ورته مشورې ورکړې او هغه مبارک ﷺ منلي دي.»

په دې وخت کې اريچ په لور غږ وويل: «رسول الله ﷺ د بنځو مشوره منله، په داسې حال کې چې ابوبکر او عمر (رضی الله عنهما) موجود وو؟» سارا ځواب ورکړ: «ام سلمه (رضی الله عنها) ته وگوره چې په مشورې يې يوه لويه ستونزه حل شوه، هغه چاره چې نږدې و يو لښکر له منځه يوسي. او دا ټول له اوسني عصر څخه په ډېر پخواني وخت کې وو، چې نن سبا ځينې کسان په خپل گمان د بنځو له حقونو دفاع کوي (نوم يې حقوق بشر ده خو هدف يې له بنځو د اخيستل دي).» سارا وويل: «کله چې رسول الله ﷺ د عمرې په نيت مکې مکرمې ته روان شو، دولس سوه (١٢٠٠) ستر صحابه ورسره د عمرې د ادا کولو لپاره ملگري وو. دا کيسه د مکې له فتحې وړاندې وه. د مکې خلک چې مشرکان وو، هغوی مکې ته له ننوتلو او عمرې کولو څخه منعه کړل؛ چا ته چې به يې زړه شو اجازه يې ورکوله او څوک يې چې نه غوښتل، مخه يې نيوله.»

د حجاب ليدلوری

«هغه مبارک ﷺ له خپلو ملګرو سره یوازې د عمرې لپاره راغلی و او د جنګ نیت یې نه درلود. قریشو مسلمانان له مکې منعه کړل. په پیل کې رسول الله ﷺ وغوښتل چې له زور څخه کار واخلي، خو بیا یې له خپلې پرېکړې تېر شو او په دې راضي شو چې ترمنځ یې یو سوله لیک ولیکل شي.»

«قریشو د سولې د مادو په اړه د خبرو لپاره استازي راولېږل. سهیل بن عمرو راغی ترڅو د سولې په موادو بحث وکړي. رسول الله ﷺ کاتب راوغوښت او ورته یې وویل: ولیکه: "بسم الله الرحمن الرحيم". سهیل اعتراض وکړ او ویې ویل: "رحمن" څوک دی چې نوم یې اخلي؟ مور هغه نه پېژنو، ولیکه "بسمک اللهم". بیا رسول الله ﷺ وویل: دا هغه لوظنامه ده چې "محمد رسول الله ﷺ" پرې سوله کړې ده.»

«بیا سهیل له اعتراض سره وویل: که مور ته د پیامبر په توګه منلي وای، نو له بیت الله مو نه منع کولې او درسره جنګېدو به نه؛ بلکې داسې ولیکه: محمد بن عبدالله.»

«رسول الله ﷺ ورته وویل: ولیکه: په دې شرط چې د مکې خلک مور پرېږدي چې د خدای د کور طواف وکړو. سهیل وویل: د دې لپاره چې عرب مور ته پیغور رانه کړي چې مور تر فشار لاندې راغلي یو، نو له راتلونکي کال څخه تاسو ته د عمرې اجازه درکول کيږي. رسول الله ﷺ د تړون ټولې مادې ومنلې او په لیکلې بڼه یې قبولې کړې. سهیل په دې هم راضي نه شو او ویې غوښتل چې پر مسلمانانو کړی نوره هم تنګه کړي.»

نو دا شرط یې هم اضافه کړ: که کوم مسلمان له مکې څخه د مدینې په نیت ووت، باید بېرته راستانه کړای شي؛ خو که کوم کس له مدینې څخه د مکې په لور لاړ او له اسلامه مرتد شو، په مکه کې یې هرکلی کيږي. مسلمانانو په اعتراض سره وویل: یو څوک چې مسلمان شوی او مور ته راغلی، هغه بېرته کافرانو ته وسپارو؟! سبحان الله! څنګه بېرته مشرکانو ته ستیږي؟ خو رسول الله ﷺ دا ماده هم ومنله، مګر ویې ویل: هغه څوک چې له مور څخه هغوی ته ورشي، الله هغه رټلی او لري کړی دی. بیا چوپ شو او په فکر کې ډوب شو.»

د حجاب ليدلوری

«رسول الله ﷺ له قريشو سره سوله وکړه ترڅو مسلمانان سربکال مديني منوري ته ستانه شي او راتلونکی کال خپله قضا عمره وکړي.»
 «مسلمانان د احرام په جامو کې راغلي وو ترڅو عمره وکړي، خو کله چې قريشو هغوی منع کړل، دا ورته يو سخت روحي گوزار و. کله چې رسول الله ﷺ د تړون له ليکلو خلاص شو، خپلو ملگرو ته يې مخ کړ او امر يې ورته وکړ چې خپلې قربانۍ حلالې کړي. هغوی له ځان سره گډې او اوبښان د قربانۍ لپاره راوستي وو ترڅو له عمرې وروسته يې حلال کړي؛ او همدارنگه يې خپلو ملگرو ته امر وکړ چې خپل سرونه وڅروي.»

مسلمانان حيران شول؛ ځکه دا ټول کارونه د عمرې له ادا کولو وروسته ترسره کيږي، د دې بزرگوارانو زړونه لا هم د خدای د کور زيارت ته ليواله وو، له همدې امله يې د نبوي امر په پلي کولو کې ځنډ وکړ، په دې هيله چې مکې مکرمې ته د دوی د ننوتلو او د عمرې د مناسکو د ترسره کولو غوښتنې ته پام وشي، خو ونه منل شوه. رسول الله ﷺ خپلو ملگرو ته کتل او منتظر و چې حکم يې پلي شي؛ خو څوک راجگ نه شول. بيا يې خپل امر تکرار کړ، خو بيا هم چا سر پرې ونه گراوه. رسول الله ﷺ په غوسه شو او خپلې پتمنې مېرمنې، بي بي ام سلمه (رضی الله عنها) ته ورغی چې له کاروان سره ملگري وه، او هغې ته يې کيسه وکړه چې له خپلو پيروانو سره له داسې ستونزې سره مخ شوی دی!

ام المؤمنین ام سلمه (رضی الله عنها) وفرمايل: «ای د الله رسوله! ايا ته غواړي چې ستا له امره اطاعت وکړي؟ هغوی ته ورشه او له هيچا سره ان يوه کلمه خبره هم مه کوه! خپله قرباني ذبح کړه او امر وکړه چې ويښتان دې وڅرايي.» رسول الله ﷺ کټ مټ د خپلې مېرمنې مشوره عملي کړه. د دې پېښې په ليدو سره، صحابه کرام يو په بل پسې راجگ شول، خپلې قربانۍ يې ذبح کړې او سرونه يې وڅرييل. گوره اريج! يوې ښځې څنگه پر ځان باور درلود او په دې عالي تدبير سره يې ځان سپک ونه گاڼه، بلکې لاره يې وښودله، او هيڅ يو صحابي هم هغه سپکه ونه گڼله؛ بلکې د هغې په مشوره يې عمل وکړ او پلي يې کړه.

د حجاب ليدلوری

په دې شېبه کې اريچ وويل: «په خدای قسم چې دا خبره ډېره بڼکلی او په زړه پوري ده.»

برابري:

خپلې کيسې ته راگرځو، اريچ! ما درته ويل چې خدای تعالی د بڼخې او سړي ترمنځ په هر څه کې مساوات رعايت کړی دی، پرته له هغو مواردو چې د بڼخې او سړي طبيعت او فطرت يو له بل سره توپير لري. الله متعال د سړيو په اړه فرمايي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ [الفتح: ۱۰]. «بېشکه هغه کسان چې له تا سره بيعت کوي...» او د بڼخو په اړه داسې وايي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ﴾ [الممتحنة: ۱۲]. «ای نبی! کله چې مؤمنې بڼخې تاته راشي چې له تا سره بيعت وکړي...» او په کور کې د مسووليت په ترسره کولو کې هم مساوات رعايت شوی، لکه څنگه چې رسول الله ﷺ فرمايي: «سړی د خپلې کورنۍ مسوول دی، او بڼخه د خپل مېړه د کور او اولادونو مسووله ده، تاسو ټول مسوولان یاست او له تاسو ټولو څخه به ستاسو د ترلاس لاندې خلکو په اړه پوښتنه وشي.» همدارنگه يې د بڼخې او سړي ترمنځ د شرعي احکامو او عباداتو په پلي کولو کې هم برابري راوستې ده چې دواړو ته يې د ترسره کولو امر شوی. د بېلگې په توگه: پنځه وخته لمونځ په بڼخه او سړي دواړو فرض دی، د مبارکې روژې نيول په دواړو جنسونو لازم دي، زکات او د بيت الله الحرام حج هم په همدې ډول. حتی خدای تعالی د بڼخو لپاره په ډېرو دغو احکامو کې تخفيف (اسانتيا) ايښې ده، مثلاً د حيض او نفاس په ورځو کې يې لمونځ او روژه د بڼخې له غاړې لرې کړي ده. همدارنگه دواړه جنسونه د ټولني په ودانولو کې دنده لري چې په خپلو هڅو سره ټولنه د پرمختگ لوري ته بوزي. لکه څنگه چې خدای فرمايي: ﴿فَأْمْسُوا فِي مَنَاقِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهَا﴾ [الملك: ۱۵]. «د ځمکې په اوږو (خاوو) کې وگرځئ او د خدای له رزقه خوراک وکړئ.» په دې ايت کې د خدای خطاب بڼخې او سړي دواړو ته دی. لکه څنگه چې خدای فرمايي: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ...﴾ [الأحزاب: ۳۵]. «مسلمان نارينه او مسلماني بڼخې، مؤمن نارينه او مؤمنې بڼخې،

د حجاب ليدلوری

فرمانبرداره نارينه او فرمانبرداره بنځي، رښتونې نارينه او رښتونې بنځي، صابر نارينه او صابري بنځي، عاجزي کونکي نارينه او عاجزي کونکي بنځي، صدقه ورکونکي نارينه او صدقه ورکونکي بنځي، روژه لرونکي نارينه او روژه لرونکي بنځي، د خپل عفت ساتونکي نارينه او د خپل عفت ساتونکي بنځي، او هغه نارينه چې د خدای ډېر ذکر کوي او هغه بنځي چې د خدای ډېر ذکر کوي؛ الله د دوی ټولو لپاره بښنه او ستر اجر چمتو کړی دی.»

او همدارنگه دواړو ته امر شوی چې د خدای او د هغه د رسول اطاعت وکړي: وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُّبِينًا [سُورَةُ الْأَحْزَابِ : 36] ژباړه: هيڅ يو مؤمن او هيڅ يوه مومنه دا حق نه لري چې کله الله او د هغه رسول (ص) د کومي معاملي فېصله وکړي او بيا (د الله او د هغه د رسول په خلاف) هغه پخپله د خپلي هغي معاملي د فېصله کولو اختيار ولري. او څوک چې له الله او د هغه له رسول څخه سرغړاوی وکړي، نو هغه په څرگنده گمراهی کښي وغورځيدی.» پوه شه چې صالحو بنځو د خدای په بندگی او په دين عمل کولو کي غوره بېلگي وړاندې کړي دي او د الهي رضايت لپاره يې ډېرې سختی گاللي دي.

مېړنی بنځي:

سارا خپلو خبرو ته داسې دوام ورکړ: اريچ! درته د نجونو د قرآن کریم د حفظ د يوې دورې کيسه کوم چې يوې مديرې راته کړې ده. هغه وايي: کله چې مور د حفظ کلاس پرانيست، ودانۍ د سرک له کچې يو څه لوړه وه او زینې (پورېو) ته يې اړتيا لرله. د لومړۍ ورځې د نوم ليکنې پر مهال، زه د يوې بودۍ بنځي په ليدو حيرانه شوم! لور يې هغه په ويلچر کې راوسته، کله چې دروازي ته را ورسېدله، زینې د ويلچر د تگ خنډ شوې. بودۍ لور او ويلچر ته وکتل او بيا د لور په مرسته له ويلچر کوزه شوه، ودانۍ ته ننوته او خپل نوم يې د حفظ په ليست کې وليکه. ما له ځينو نجونو واورېدل چې د دې بودۍ په اړه يې ويل: نږدې ۱۵ کاله وړاندې ورته

د حجاب ليدلوری

يوه سخته پېښه شوې وه چې له امله يې فلج شوې او په بستر پرته وه، حتی د بدن غوښي يې ويلې شوې وې او بې د لور له مرستې يې حرکت نه شوای کولای. خو عقل يې روغ و او زړه يې د يو مؤمن انسان په څېر ژوندی و. هغې فکر وکړ چې په دې حال کې هم اسلام ته خدمت وکړي.

پوهېږي څه يې وکړل؟ په لومړي گام کې يې خپل کور د اړمنو کورنيو لپاره د مرستو په مرکز بدل کړ. ډېر ژر يې د کور انگر له مرستو ډک شو. هغه د شتمنو او غريبو ترمنځ د اړيکې پل شوه؛ ډير وړي د دې فلجې ښځې په واسطه ماره شول! دې مؤمنې ښځې بل کار دا وکړ چې له مرستو سره به يې گټور کتابونه او کيسټونه هم لېږل او د هغو په موضوعاتو کې به يې سيالی جوړولې ترڅو خلک يې لوستلو او اورېدلو ته وهڅول شي.

درېيم: هغه ښځې چې له سمې لارې لرې وې، نه يې پرېښودلې، بلکې اړيکه يې ورسره نيوله او نصيحت يې ورته کاوه.

څلورم: د علماوو او خيريه بنسټونو له لارې يې د بې سرپرسته نجونو او ښځو د ودونو لپاره هڅې کولې ترڅو هغوی ته مناسب خاوندان پيدا کړي. پنځم: د کورنيو جگړو او ستونزو په هوارولو کې يې فعاله برخه اخيسته. په خدای قسم چې هغه يوه هېښونکې ښځه وه. اړيچ په پوره پاملرنې سره د سارا خبرو ته غوږ نيولی و او گټه يې ترې اخيسته. هر څه چې يې اورېدل، په خپل ذهن کې يې تکرارول: د ښځې او سړي ترمنځ مساوات او... هغه څه چې پخوا يې اورېدلي وو لکه دا چې پر ښځو ظلم شوی، حقونه يې تر پښو لاندې شوي، بې پناه دي او داسې نور؛ نو ځکه يې د سارا د خبرو د تايد لپاره په پرله پسې ډول ويل: «ډېر ښه، ډېر ښه.»

سارا په دوام کې زياته کړه: دلته يو مهم ټکی شتون لري: هر کله چې خداوند فرمايي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ «ای خلکو!» يا کله چې په نبوي احاديثو کې داسې مطالب لولو، دا په مطلق ډول ښځې او سړي دواړو ته شامليري. خداوند په عظيم الشان قرآن کې په مختلفو ځايونو

د حجاب ليدلوري

کي له ۲۰ څو څخه زيات بنځي او سړي په داسي مواردو مخاطب کړي دي. د بېلگي په توگه د ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ څو نموني يادوم:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ [البقرة: ۲۱]. «ای خلکو! د خپل رب عبادت وکړئ.»

۲- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ [البقرة: ۱۶۸]. «ای خلکو! د ځمکي له هغو شيانو خوراک وکړئ چي حلال او پاک وي.»

۳- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ [النساء: ۱۷۴]. «ای خلکو! يقيناً ستاسو د رب له لوري تاسو ته دليل او برهان راغلی دی.»

۴- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ [الأعراف: ۱۵۸]. «ای خلکو! زه ستاسو ټولو خوا ته د الله استازی يم.»

۵- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ [الحجرات: ۱۳]. «ای خلکو! مور تاسو له يو نارينه او يوې بنځي پيدا کړي ياست.»

هو، همداسي ده؛ الله ﷺ بنځي او سړي په عمومي ډول په يوه غږ رابللي. له ما سره د مديني ښار ته، د پيامبر ﷺ ښار ته سفر وکړه او زمونږ مور، بي بي ام سلمه (رضی الله عنها) ته وگوره! يوه ورځ په خپل کور کي چي د نبوي جومات پورې نښتی و، وه؛ ويښتان يې رومخول چي په دې وخت کي يې واورېدل رسول الله ﷺ غږ کړ: «يا ايها الناس». خپلي وينځي ته يې وويل: لاس ونيسه (ودرېره)! او چمتو شوه چي جومات ته لاړه شي. وينځي ورته وويل: رسول الله ﷺ سړيو ته غږ کړ، نه بنځو ته. هغي وفرمايل: «زه هم په "ناس" (خلکو) کي شامله يم.»

اريح: ډېره ښه سارا! اجازه راکوي يوه پوښتنه وکړم؟ سارا: يوه شېبه، د مساوات په اړه يو بل لنډ مطلب ذهن ته راغی، غواړم دا هم واورې. اريح: مهرباني وکړه.

سارا: لکه څنگه چي بنځه او سړي د احکامو او واجباتو په پلي کولو کي برابر دي، د ثواب او پاداش په ترلاسه کولو کي هم مساوي دي. خداوند فرمايي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً...﴾ [النحل: ۹۷]. «هر هغه څوک چي نېک

د حجاب ليدلوری

عمل وکړي، که نارینه وي که بنځينه، په داسې حال کې چې مؤمن وي، نو مور به خامخا هغه ته يو پاکيزه ژوند ورکړو او خامخا به دوی ته د دوی د نېکو اعمالو په بدل کې اجر ورکړو.»

او همدارنگه فرمايي: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ [آل عمران: ۱۹۵]. «نو د دوی رب د دوی دعا قبوله کړه (او ويې فرمايل: چې زه له تاسو څخه د هيڅ عمل کونکي عمل نه ضايع کوم، که هغه نارينه وي که بنځينه.» او په بل حای کې فرمايي: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ...﴾ [النساء: ۱۲۴]. «او هر څوک چې نېک کارونه وکړي، که نارينه وي که بنځينه، او مؤمن وي، نو دغه کسان به جنت ته داخلېږي او پر دوی به د خرمې د زړې د نري غوري (نکير) هومره ظلم هم نه کيږي.» او ټول هغه احاديث چې د اعمالو د فضائلو په اړه ذکر شوي، د ټولو مسلمانانو لپاره دي، که بنځه وي که سړی. د بېلگې په توگه دا حديث: «هر څوک چې سبحان الله وجمده ووايي، په جنت کې ورته د کجورې يوه ونه کښيښول کيږي.» يا دا چې: «هر څوک چې په ورځ کې ۱۲ رکعته سنت مؤکده په پابندۍ سره ادا کړي، په جنت کې ورته يو کور جوړيږي.»

او د جزا او سزا په مسله کې هم بنځه او سړی برابر دي: کله چې له الهي حدودو تېری وکړي، پرته له کوم توپير او لومړيتوبه سزا ورکول کيږي. خداوند د زنا د سزا په اړه فرمايي: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ [النور: ۲]. «زناکاري بنځي او زناکار نارينه ته، هر يوه سل سل درې ووهی.» د غلا د سزا په اړه فرمايي: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ [المائدة: ۳۸]. «د غل او غلې (بنځينه غلې) لاسونه پرې کړی د هغې جزا په بدل کې چې دوی کړې ده.» او د شرک او نفاق په اړه فرمايي: ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [الأحزاب: ۷۳]. «ترڅو الله منافق نارينه او منافقي بنځي، او مشرک نارينه او مشرکي بنځي عذاب کړي، او د مؤمنو نارينه وو او مؤمنو بنځو توبه قبوله کړي.»

د حجاب ليدلوری

الله متعال د انساني كرامت په اړه دواړه په مساوي ډول محترم او گران كړي دي چې هيڅ يو يې نه دی سپك كړی او نه يې له مقام څخه كم كړي دي. سبحان الله فرمايي: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ [الإسراء: ۷۰]. «او يقيناً مور د آدم اولادې ته عزت ورکړی دی.» دا ايت بنحو او سړيو دواړه ته شامل دي او خداوند د مسلمانانو سپکاوی (که بنخه وي که سړی) حرام كړی او فرمايلي يې دي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾ [الحجرات: ۱۱]. «ای هغو كسانو چې ايمان مو راوړی! هيڅ نارينه دي پر نورو نارينه وو پورې نه خاندې، كېدای شي هغوی تر دوی غوره وي، او نه دي بنخې پر نورو بنحو پورې خاندې، كېدای شي هغوی تر دوی غوره وي.»

تر ټولو غوره ستاسو هغه دی چې ډېر پرهيزگار وي: اريچ په پوره پاملرنې سره د سارا خبرو ته غور وه، سارا په ډېره جذبه او جوش سره خبرې كولې. يوې شېبې لپاره سارا چوپه شوه او په سختۍ يې د خپلو اوبنكو مخه ونيوله؛ زړه يې د الله تعالی له محبت څخه ډك و. دا څنگه ممكنه ده چې ځينې خلك پر هغه دين توروته لگوي چې الله تعالی مشروع كړی او تر كماله يې رسولى دی؟ ايا دا ممكنه ده چې الله تعالی پر بنخې ظلم وكړي يا يې حق ورنه كړي؟ بيا يې په پوره هوډ او وياړ سره وويل: د بنخې او سړي ترمنځ د غوره والي معيار يوازې او يوازې يو شى دی او هغه «تقوا» ده. الله تعالی فرمايي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳]. «ای خلکو! مور تاسو له يو نارينه او يوې بنخې پيدا كړي ياست او تاسو مو په قومونو او قبايلو وپشلي ياست ترڅو يو بل وپېژنئ؛ بېشكه د الله په وړاندې ستاسو تر ټولو عزتمن هغه دی چې ستاسو كي ډېر پرهيزگار وي.» هو! په تاسو كي ډېر عزتمن هغه دی چې ډېر متقي وي؛ نه هغه چې ډېر غبنتلی بدن لري يا ډېر شتمن وي، نه په مېرانه ده او نه په چوكۍ او مقام، بلكي اساس يوازې تقوا ده.

اريچ په داسې غږ چې د اغېز نېنې پكې وي، وويل: «كاشكي هغه ډېرې بنخې چې د دې وړانكارو تبليغاتو بنكار شوې دي او د بنحو د حقوقو ناري وهي، د دې خبرو په مفهوم

د حجاب ليدلوري

پوهېداى. ترڅو پوه شوي وای چې الله جل جلاله له خپلو بندگانو سره هيڅ کينه او ضد نه لري؛ بلکې بنځي د الله تعالى بندگاني دي، هره يوه يې کولى شي د جنت لورو مقامونو ته ورسيري او حتى د تقوا له لاري له سړيو هم مخکي شي.»

سارا ورته وويل: «رښتيا وايي! سربېره پر دې چې تا وويل، حتى په واده کولو سره هم د بنځي او سړي کرامت خوندي پاتي کيږي، لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ۲۲۸]. "او د بنځو لپاره (پر مېرونو) د هغوى د حقونو په څېر حقونه دي چې په ښه طريقه (معروف) بايد ادا شي."»

حضرت حکيم بن معاويه (رض) له رسول الله ﷺ څخه د بنځو د حقونو په اړه وپوښتل چې: «ای د الله رسوله! زمور پر غاړه د بنځي حق څه دی؟» هغه مبارک ﷺ وفرمايل: «کله چې خواړه خوري، هغوى ته يې هم ورکړئ او کله چې جامې اغوندي، هغوى ته يې هم واغوندي.» او ويې فرمايل چې بنځي پر تاسو حقونه لري او تاسو پر هغوى حقونه لري.

همدارنگه اولادونو ته يې د مور او پلار د حقونو د ادا کولو امر کړی، حتى د مور حق يې تر پلار زيات بللی دی. قرآن فرمايي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ﴾ [الأحقاف: ۱۵]. «مور انسان ته د خپل مور او پلار په اړه د نېکي حکم کړی، ځکه مور يې هغه په سختی سره په خېټه کې گرځولی دی.» دلته يې لومړی له مور څخه پيل وکړ او د مور حق يې تر پلار مخکي کړ.

په صحيحينو کې لولو چې يو سړي له رسول الله ﷺ څخه وپوښتل: «زمور په منځ کې د ښه چلند تر ټولو زيات حقدار څوک دی؟» هغه مبارک وويل: «ستا مور، بيا ستا مور، بيا ستا مور او بيا ستا پلار.»

د "مها" راتگ له نامناسب پوښښ سره:

په داسې حال کې چې د دوی بحث تود و، د اريچ خور چې «مها» نومېدله، په دهليزونو کې د خپلې خور اريچ پسې گرځېدله. د مها له پوښښه څرگندېدله چې حجاب ته ډېره پاملرنه نه کوي. داسې تنگې جامې يې اغوستې وې چې د بدن ټول غړي يې ترې

د حجاب ليدلوری

معلومېدل او پر لاره د تک پر مهال يې لوبديخ ډوله پتلون (شلوار) پام اړوونکی و. مها د استراحت خونې ته ننوته او اريچ يې له سارا سره وليده. د هغوی په ناسته حيرانه شوه. له سلام او روغبر وروسته يې د هغوی خبرو ته غور ونيو. بحث لا هم په اسلام کې د بنحو د حقونو په اړه تود و. مها ونه شوای کړای خان کنترول کړي او په ډېر جرات يې وويل: «ای سارا! ځيني بنځي تر سړيو ډېرې هوبسيارې او بختورې دي، ولي ستاسو په څېر خلک غواړي د بنځي او سړي ترمنځ فرق وکړي او سرحدونه ورته وټاکي چې هيڅ يو يې د بل په چارو کې برخه وانخلي؟! تل وايئ: سړی... سړی...» مها په دې اړه ډېره حيرانتيا وښوده او همدا پوښتنه يې تکراروله. سارا وخنډل او ويې ويل: «او تاسو هم تل وايئ بنځه... بنځه... ډېره ښه مها! غور شه، دا د الله اراده وه چې سړی له بنځي سره توپير ولري. سړی په جوړښت او جسمي لحاظ تر بنځي قوي دی او په عاطفي لحاظ تر هغې کمزوری دی. هر يو بايد د خپل استعداد د ودې لپاره هڅه وکړي.»

مها: «څنگه؟»

سارا: «بنځه ځانگړي جسمي صفتونه لري، لکه مياشتنۍ ناروغي (حيض)، نفاس، د زيرون درد، د شيدو ورکولو مسایل او... او بنځه د ادم (ع) له کيڼې پوښتۍ څخه پيدا شوي، نه د سيني له هډوکي چې زړه ته نږدې دی. خو سړی مسوول دی چې د کورنۍ، بنځي او اولادونو د نفقي او ساتنې لپاره هڅه وکړي، همدا لامل دی چې په جسماني لحاظ قوي پيدا شوی دی. د دې جوړښتي توپير نښې په جسمي ځواک، عاطفه او ځينو شرعي احکامو کې ښکاري.»

«زما هدف په ذکاوت او هوبسيارۍ کې توپير نه دی، بلکې هدف مې دا دی چې سړی په جسمي لحاظ د درنو کارونو او د نفقي گټلو لپاره ډېر ځواکمن دی. که بنځي د کور د نفقي د مسووليت وړتيا لرلی، نو الله به هغه مسووله گرځولي وه. د بي بي مريم (ع) مور په دې توپير پوهېدلې وه، ځکه يې وويل: ﴿وَأَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ﴾ [آل عمران: ۳۶]. "او هلک د نجلۍ په څېر نه دی."»

د حجاب ليدلوری

داسې بنکارېده چې مها د سارا په خبرو قانع نه وه، نو سارا ورته وکتل او ويې ويل: «مها! بېننه غواړم، که ته د يو بسوونځي بسوونکي وي او غوښتل دي په يو تالار کې مجلس ترتيب کړي او هلته دي مختلفې دندې درلودلای، لکه: پاککاري، پلان جوړونه، د پانو لگول، د تختې پاکول، د کلمو شمېرل؛ او ستا په وړاندې شل زده کوونکي وای چې هر يو يې بېل صفتونه درلودل، يو پکې چاغ و، بل ډنگر، بل وياند او بل ډارن؛ نو تا به له دي کسانو څوک غوره کاوه چې په زينه (زنگی) پورته شي او پانې ولگوي؟ ايا يو چاغ زده کوونکي دي کار ته مناسب دي؟»

مها په خدا ځواب ورکړ: «يقيناً چې نه، بلکې يو ډنگر او سپک زده کوونکي به مې غوره کاوه.» سارا دوام ورکړ: «پاک کاري ته څوک مناسب دي؟ هغه زده کوونکي چې ډېر خبرلوخ او جسور وي، سمه ده؟» مها ځواب ورکړ: «نه! بلکې هغه به مې د مجلس د وياند په توگه د مېلمنو هرکلي ته ټاکه او نور کسان به مې د پاکاري او پانو لگولو لپاره گمارل.»

سارا: «ډېره بڼه، اوس درنه پوښتم: ايا په دي وېش کې تا پر کوم زده کوونکي ظلم وکړ؟» مها ځواب ورکړ: «نه، ټول کارونه مهم وو او دا يو ډول همکاري او بشپړتيا وه.»

سارا: «هو، همداسې ده. اوس فرض کړه که هغه چاغ زده کوونکي اعتراض کړي وای، يا هغه ډنگر له خپلې دندې ناراضه وای، تا به څه کړي وای؟» مها: «ما د هيڅ يو اعتراض نه مانه؛ ځکه چې د مسووليت سپارل خپل اهل ته ظلم نه گڼل کيږي.»

دلته سارا خپل هدف ته ورسېده او ويې ويل: «ډېر عالي! نو اوس ولي ته له دي خبرې سره مخالفه يې چې ځيني مسووليتونه د سړي او ځيني د بڼې وي؟ هر يو د خپلې وړتيا له مخې مسوول دي.»

په دي وخت کې مها په غوڅه توگه له سارا وپوښتل: «ته وايي چې له کوره د بڼې وتل حرام دي؟»

د حجاب ليدلوری

سارا په حيرت وويل: «ما ونه ويل چې حرام دي.»
 اريچ: «ډېر داسې کارونه شته چې بنځه يې لکه د سړي په څېر او حتی تر سړي بڼه
 ترسره کولی شي.»

سارا: ستا خبره سمه ده، خو غور شه؛ ستا نظر د هغې بنځې په اړه څه دی چې د موټرو
 په ورکشاپ کې کار کوي، ټایرونه خلاصوي او پمپ کوي يې؟ يا ستا نظر د هغې بنځې
 په اړه څه دی چې په بناړوالی کې کار کوي او دنده يې د بناړ د کثافاتو ټولول دي، يا
 ځمکه کيندي او ډېری لگوي، حتی کله نا کله د ويالو د بندېدو له امله په لښتو کې ننوزي
 او کثافات راوباسي؟ يا ستا نظر د هغې بنځې په اړه څه دی چې په سخته گرمی کې هره
 ورځ اته ساعته د لویو ماشينونو (جرثقیل) ډرایوره وي، زاړه موټران کشوي او د دنگو
 ودانیو لپاره درانه اوسپنيز توکي لېږدوي؟ يا د هغې بنځې په اړه چې کار يې د څاگانو
 کيندل او د پلونو جوړول وي، د سمنتو بوجی پورته کوي او له يوه موټره يې بل ته
 باروي؟ ايا دا کارونه د بنځې طبيعت ته مناسب دي که د سړي؟
 په داسې حال کې چې سارا دا مثالونه ورکول، اريچ او مها کله نا کله په ارامه خدا غور
 ورته نيولی و، چې ناڅاپه د خدا غرونه پورته شول.
 سارا هغوی ارامی ته راوبللي. هر هوښيار انسان ته، که مسلمان وي که غير مسلمان، دا
 روښانه ده چې دا دندې د يوې بنځې له فطرت سره سمون نه لري. حتی د شرکتونو
 خاوندان هيڅکله بنځې پر داسې درنو مسووليتونو نه گماری؛ ځکه پوهیږي چې دا
 کارونه د هغوی له وسه بهر دي. که يوه بنځه دا کارونه پیل کړي، ورو ورو خپل بنځينه
 توب او لطافت له لاسه ورکوي، پوتکی يې پندیږي، عضلي يې راوځي او رنگ يې تيره
 کيږي.

اريچ او مها د خدا اوښکې پاکې کړې او سارا خپله خبره تکرار کړه: «اجازه راکړئ
 خپله خبره پای ته ورسوم.»

اريچ: مهرباني وکړه.

سارا: بڼه، خو بيا به نه خاندئ.

مها: سمه ده، سمه ده.

سارا داسې دوام ورکړ: د دې مثالونو په مقابل کې، ستاسو نظر د هغه سړي په اړه څه دی چې په کور ناست وي او ماشومانو ته د شیدو ورکولو مسوولیت لري؟ هغوی په غېږ کې نیسي، که ماشوم وژاري نو هغه ته الو لو لو (لالایي) وایي او ماشومانه سندري ورته بولي ترڅو ارام شي. او که لور یې بلوغ ته ورسیري، هغه ورته د دې نوي پړاو په اړه تشریح ورکوي. او کله چې د شپې له خپلې مېرمنې سره ارام پروت وي، ناڅاپه د غله غږ واورې، نو چیغې کړي او له خپلې ښځې وغواړي چې غله پسې ورشي او ماشومان ټول کړي!

ستاسو نظر د داسې سړي په اړه څه دی چې...؟ دلته اریح خپله خدا مهار نه کړای شوه او ویې ویل: «فرض کړه: ښځه چیغې وهي او سړی غله پسې منډې وهي؟» سارا په پوره ځیرکتیا ځواب ورکړ: «ولې؟ مگر د ښځې او سړي ترمنځ باید مساوات او برابري نه وي؟ هر یو یې باید د بل مسوولیت ترسره کړي!» مها وویل: «دا خو د حیرانتیا خبره ده! مگر سړی کولی شي د ماشوم شیدې برابري کړي؟ کولی شي ماشوم په غېږ کې ونیسي او هغه ته (عاطفي) شیدې ورکړي او د خپلو لونیو په ځانگړو ستونزو خبرې وکړي؟ نو بیا خو یوازې دا پاتې ده چې سړی امیندواره شي او ماشوم وزېږوي!» دلته نو د سارا د خدا وار و، د خپل ټیکري پیڅکه یې پر خوله ونيوله او په خدا کې ډوبه شوه، ځکه د امیندواره سړي تصور ورته ډېر عجیبه و. د ښځې او سړي ترمنځ توپیر د څه لپاره؟ سارا: راځئ بیرته خپل بحث ته را وگرځو. هغه توپیرونه چې د ښځې او سړي ترمنځ شته، د هغوی د فطرت او جوړښت له امله دي او ځینې احکام یوازې ښځو پورې ځانگړي دي. ښځه یوه ملکه ده چې نور یې خدمت کوي. پر سړي واجب دي چې د خپلې مېرمنې، لور، مور او هغو ټولو کسانو نفقه ورکړي چې د ده تر کفالت لاندې دي. سړی باید د هغوی په خوراک، پوښاک او درملنه کې ناغېږي ونه کړي او د هغوی له عزت او حیا څخه دفاع وکړي. رسول الله ﷺ فرمایي: «هر څوک چې د خپل ناموس په دفاع کې ووژل شي، هغه شهید دی.» سړي د ښځو سرپرست (قوام) دي ترڅو د هغوی ارزښتونه

د حجاب ليدلوری

وساتي او د ژوند لگښتونه ورته برابر کړي. د دې ايت تفسير هم همدا دی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ [النساء: ۳۴]. «نارینه پر بنحو واکمن (سرپرست) دي، له دې امله چې الله ځينو ته پر ځينو نورو غوره والی ورکړی او له دې امله چې هغوی (نارینه) له خپلو مالونو څخه لگښت کوي.» د بنځي دنده د کور د چارو سمبالول او د خپل مېړه او اولادونو پالنه ده چې د هغې له فطرت سره سمون لري، او د سړي دنده د بهرنیو چارو ساتنه او د کورنۍ پالنه ده. له همدې امله الله تعالی ډېر هغه عبادتونه چې پر سړيو فرض دي، له بنځو لري کړي دي؛ لکه پر سړيو جهاد فرض دی او د جمعې په لمانځه کې گډون، که د اوړي سخته گرمي وي او که د ژمي یخنی.

اریج په پرله پسې ډول ویل: «خو سارا... دا پدې معنی چې...» داسې ښکارېده چې په خپلو خبرو کې دوه زړې ده.

سارا ورته وویل: «غواړې څه ووايي؟»

اریج: «ځینې تبعیضونه شته؛ لکه دا چې ولې د میراث په برخه کې د بنځي برخه د سړي نیمایي ده؟ ایا دلته اسلامي شریعت تبعیض نه دی کړی؟» سارا په داسې حال کې چې زړه یې د الله له محبت او عظمت څخه ډک و، ویې ویل: «ته گومان کوي چې اسلام له بنځو سره دښمني لري؟ الله له داسې کینو پاک دی! که داسې وای، نو د بنځو په لمانځه کې به یې اسانتیا نه راوسته. بنځي ته اجازه ده چې په میاشت کې څو ورځې له لمانځه معاف وي. د میاشتنۍ ناروغۍ پر مهال الله پر بنځي رحم کړی او حتی د روژې په میاشت کې یې ورته د روژې خورل جایز کړي دي. حتی د حج په فریضه کې، که بنځه ډېره شتمنه هم وي خو که محرم ورسره نه وي، دا فریضه تر هغې ترې ساقط ده.»

اریج: «گوره زه پوهیږم چې الله په عدل او انصاف حکم کوي، خو غواړم د دې شرعي حکم په فلسفه پوه شم چې ولې په میراث کې د بنځي او سړي برخه توپیر لري؟»

د حجاب ليدلوری

سارا: «الله تعالی هیڅ شی بی حکمته نه مقرر وي. هغه زموږ رب دی او زموږ په مصلحتونو تر موږ ښه پوهیږي. یو مثال درته وایم: یو سړی مري او یو زوی او یوه لور ترې پاتې کیږي، د پلار میراث ۱۵۰ میلیونه افغانی دی. اوس د لور او زوی برخه څومره شوه؟»

اریج: «۵۰ میلیونه د لور او ۱۰۰ میلیونه د زوی.»

سارا: «سمه ده، له یو څه وخت وروسته لور واده کوي او مهر یې ۵۰ میلیونه ټاکل کیږي، اوس د لور ټول مال څومره شو؟»

اریج: «۱۰۰ میلیونه.»

سارا: «د رواج له مخې د واده په مراسمو کې ناوې ته د دوستانو لخوا ډالی ورکول کیږي، فرض کړه دا ډالی ۱۰ میلیونه شوي، اوس څومره شوي؟»

اریج: «۱۱۰ میلیونه.»

سارا: «دې نجلۍ ته خاوند درنه بیه (جهیز)، کور او فرنیچر اخلي، د سفر لگښت، ډالی او د واده د ډوډۍ لگښت ټول د مېړه پر غاړه دي. خو بل لور ته زوی (ورور) وگوره؛ هغه د یوې نجلۍ غوښتنه کوي او ورته ۵۰ میلیونه مهر ټاکي، اوس ورسره څومره پاتې شول؟»

اریج: «۵۰ میلیونه.»

سارا: «له هغې وروسته زلمی د کور وسایل اخلي او پر واده ډېر لگښت کوي چې شاوخوا ۶۰ میلیونه کیږي. ښه هوښیاري اغې! اوس زلمي ته څه پاتې شول؟»

اریج په خندا ځواب ورکړ: «۱۰ میلیونه نور هم پوروری شو.»

سارا: «او لا دا هم پاتې ده چې سړی باید د کور، مېرمنې او اولادونو لگښت او د ښوونځي فیسونه ورکړي. دا یو مسوولیت هم د ښځې پر غاړه نه دی. خو خور یې خپل ۱۱۰ میلیونه په یوه گټوره پروژه کې لگوي او ترې گټه اخلي، په داسې حال کې چې مېړه یې اړ دی د هغې د ډوډۍ، کالو او حتی د برق او اوبو بلونه هم ورکړي. نو اریج

د حجاب ليدلوری

جانې! د سړيو مال د بنځو پر چارو مصرفیږي، که دا بنځه مور وي، که خور وي او که لور. رښتیا هم الله فرمایي: ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾. "بېشکه ستا رب ډېر حکمت لرونکی او پوه دی."»

پر اړیج او مها یو ځانگړی ارامتیا او هیبت خپور شو او د الله په حکمتونو کې ډوبې شوي. «ای الله! ستا شکر، ته څومره حکیم او عادل یې! ایا مور ستا له حکم پرته بل حکم غواړو؟ ایا ستا له شریعت څخه بل کامل شریعت شته؟ چېرته دي هغه کسان چې غواړي مور له دې الهي احکامو جلا کړي؟ داسې خلک چې غواړي مور له دینه وگرځوي، گواکې دین یوازې د سړيو لپاره دی او بنځې پکې برخه نه لري!» بېشکه ستا رب تدبیر کونکی او پوه دی سارا: پر مور لازمه ده چې د خپل رب په وېش راضي واوسو. لکه څنگه چې سړيو ته روا نه ده چې هغه کارونه وکړي چې بنځو ته اجازه ورکړل شوي (لکه د سرو زرو او سپینو زرو گانې اغوستل، د ورېښمو جامې اغوستل او د ځینو سختو شرعي احکامو ساقط کېدل)، همداسې بنځو ته هم لازمه ده چې د الله په وېش خوښې او راضي وي. مسلمانې بنځې او سړي ته جایز نه ده چې په هغو توپيرونو کې چې شریعت د هر یو لپاره ځانگړي کړي، د بدلون غوښتنه وکړي؛ ځکه دا کار د الله پر تقدیر او شریعت باندې د ناخوښۍ سبب کېږي. له همدې امله الله تعالی فرمایي: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ...﴾ [النساء: ۳۲]. «او د هغه څه هیله مه کوئ چې الله په هغه سره ستاسو ځینو ته پر ځینو نورو غوره والی ورکړی دی... نارینه وو ته له هغه څه برخه شته چې گټلې یې دي او بنځو ته هم له هغه څه برخه شته چې گټلې یې دي، او له الله څخه د هغه فضل و غواړئ.»»

کله چې مور لولو چې الله تعالی په صریح ډول منع کړي یو چې حتی د داسې مساوات "تمنا او هیله" هم ونه کړو، نو د هغه چا به څه حال وي چې د بنځې او سړي ترمنځ دا دغو شرعي توپيرونو څخه بیخي انکار کوي؟ او د هغه چا به څه حال وي چې د دې احکامو د لغوه کولو نارې وهي او په هغو چارو کې د مساوات دعوه کوي چې بیخي امکان نه لري؟ په خدای قسم که په ټولو احکامو کې مساوات وای، نو پر دواړو به ظلم

د حجاب ليدلوری

شوی وای؛ ځکه هغوی په خلقت او وړتیا کې سره برابر نه دي.
د تقوا حجاب:

مها: «نو ځکه الله پر بنځي حجاب فرض کړی او سړي ته يې اختيار ورکړی چې هر څه يې زړه غواړي ويې اغوندي!!»

سارا: «نه، داسې نه ده. سړي ته هم اجازه نشته چې هر څه يې زړه وغواړي، ويې اغوندي.»

مها: «څنگه؟ تشریح يې کړه.»

سارا: «حجاب او ستر پر هر مسلمان فرض دی. پر سړيو لازمه ده چې خپله عورت پټه کړي (له نامه څخه تر زنگانه پورې)، مگر د خپلې مېرمنې لپاره يې بنسکاره کولی شي. شريعت حتی د اخلاقي انحرافاتو د مخنيوي لپاره ماشومانو ته اجازه نه ده ورکړې چې په يوه بستر کې يوځای ویده شي. په جاهليت کې قریشو په بربنده توگه طواف کاوه، خو کله چې رسول الله ﷺ مکه فتحه کړه، يو شرعي قانون يې صادر کړ چې هيڅوک (بنځه يا سړی) حق نه لري په بربنده توگه طواف وکړي او نه هم څوک اجازه لري چې په لغړ حالت کې لمونځ وکړي، حتی که په تياره کې يوازې هم وي، بايد ځان پټ کړي. رسول الله ﷺ وفرمايل: "الله تعالی تر هر چا زيات حقدار دی چې حيا ترې وشي." «حتی د احرام په جامو کې هم توپير شته؛ سړي له دې منعه شوي چې د بنځو په څېر سينگار شوي کالي يا پتلون واغوندي، خو برعکس بنځه مکلفه ده چې خپلې پښې پټې کړي. الله تعالی مؤمنانو ته امر کړی چې د نورو عورت ته ونه گوري او د شهوت پاروونکو کتلو څخه ډډه وکړي. دا ټول هغه شرعي آداب دي چې پر بنځو او سړيو دواړو واجب دي.»

«نو سړی هم د خپل بدن د ځينو برخو په پټولو مکلف دی او بنځي ته هم د حجاب امر شوی. بنځي ته حجاب ځکه ډېر مناسب دی چې هغه د "ليوه صفته" انسانانو له سترگو

د حجاب ليدلوري

محفوظه پاتي شي. الله تعالى غواړي چې د هغې بنكلا پټه پاتي شي ترڅو څوك يې پر عفت تېرى ونه كړي.»

اريچ: «په خداى قسم چې دا ډېره بنكلي خبره ده.»
 سارا: «زما يوه بنځه په ياد ده چې لمونځ او عبادت يې كاوه او مېړه يې ډېره ورباندې گرانه وه، خو په حجاب كې يې غفلت كاوه. خپل مخ به يې د مېړه ورونو او ملگرو ته بنكاره كاوه او حتى لاس به يې وركاوه. مېړه يې ورباندې شكمن شو: "دې سړي ولې زما بنځې ته داسې وكتل؟ ولې مي بنځې پلاني سړي ته لاس وركړ؟ ولې يې ورته وخنډل؟" مېړه داسې احساس كاوه چې بنځه يې په بل چا مينه ده. هغه احساس كاوه چې دى پاچا دى او بنځه يې ملكه ده، نو بل څوك يې په ملكيت كې د مداخلې حق نه لري.»
 «دې بنځې ويل: د ډېرو جنجالونو امله مي څو ځله د طلاق فكر وكړ. خو يوه ورځ مي پرېكړه وكړه چې الهي امر (حجاب) پلي كړم. مخ مي پټ كړ او له نامحرمو سره مي له ناستې پاستې ډډه وكړه. ناڅاپه مي وليدل چې هغو خلكو اوس ماته ډېر احترام كاوه. له هغه وروسته مي له مېړه سره ټولې ستونزې حل شوې. نو اريچ! الله ستا خالق دى او هغه ستا په گټه تر بل هر چا بڼه پوهيږي.»
 د بحث ډگر:

اريچ: «خو علما خو د حجاب په حكم كې اختلاف لري؛ په دې كې چې ايا ټول بدن پټ شي كه مخ او دوه لاسونه بنكاره وي؟»

سارا: «داسې بنكاري چې بحث مو اوس اصلي ټكي ته ورسېد.»
 اريچ: «هو، بحث گرم دى، خو ډاډه اوسه زه د حق په لټه كې يم، نو په شرعي دليلونو مي قانع كړه.»

سارا: «زما دليلونه له قرآن، سنتو او د رسول الله ﷺ د زمانې د پاكو بنځو له عمالو څخه دي. د مخ پټول د پېړيو راهيسې د مسلمانو بنځو طريقه وه او اوس دا چې مخ بنكاره كول عام شوي، دا په وروستيو كلونو كې رامنځته شوي دي.»
 اريچ: «دا خو د حيرانتيا خبره ده! د دې خبرې لپاره دليل لري؟»

د حجاب ليدلوری

سارا: «اوس به يې درته ثابتہ کړم. د مخ بنکاره کول پخوا بيخي شتون نه درلود. زه ټول دليلونه په ياد نه لرم، خو په يو کوچني کتاب کې مې ليکلي دي چې د وپشلو لپاره مې راوړی دی. يوه شېبه صبر وکړی چې نسخه يې پيدا کړم.» سارا لاره او له څو پانو سره بېرته راغله او په لوستلو يې پيل وکړ: «دريم دليل: ځيني مسلمانې خويندې په حجاب کې ناغېرې کوي او مخونه بنکاره کوي، سره له دې چې مسلمانانو په پېړيو پېړيو خپل مخونه پټول...» علامه حافظ ابن حجر (متوفی ۸۵۲ هـ ق) داسې وايي: «تل د پخوانيو او اوسنيو بنحو د ژوند لاره دا وه چې د نامحرمو سړيو په وړاندې يې خپل مخونه پټول.» امام ابو حامد غزالي فرمايلي دي: «تل سړي په داسې حالت کې وو چې مخونه يې بنکاره وو او بنځي به د نقاب (پلو) په واسطه پټې وتلې.» [۱] امام او مفسر، علامه سيوطي مصري (متوفی ۹۱۱ هـ ق) د دې ايت په تفسير کې: ﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۹] وايي: «دا ايت د حجاب په اړه نازل شوی او د سر او مخ په پټولو حکم کوي. د دې خبرې د ثبوت لپاره يو لوی سند دا دی چې: د مخ د بنکاره کولو په رد کې پخوانيو علماوو ډېر کتابونه ليکلي او په دې لاره کې يې ډېرې هڅې کړې دي. دا پخپله په دې دلالت کوي چې د مخ بنکاره کول کوم طبيعي امر نه و، بلکې د وروستيو پېړيو علماوو اړتيا ليدلې چې د هغه چا په ځواب کې کتابونه وليکي چې د مخ بنکاره کول جايز بولي.»

د مخ پټول د اسلامي تاريخ په اوږدو کې د مسلمانو بنحو يو ميراثي عمل پاتې شوی دی. حتی هغه انځورونه چې په اسلامي هېوادونو کې لکه (ترکيه، مصر، تونس او سوريه) کې ايستل شوي، دا بنسټي چې مسلمانې بنځي تل په حجاب او نقاب کې وي. لکه څنگه چې د قاسمي په کتاب (مکتب عنبر) او د احمد خالد په اثر (الظاهر الحداد و مسألة الحداثة) کې او په هر هغه کتاب کې چې د ۱۹۱۶ ميلادي کال د مصر د اوبستلو (انقلاب) په اړه ليکل شوي، دا موضوع ياده شوې ده. څلورم دليل: دا چې...

د حجاب ليدلوری

اریج: «سارا! بس ده، ستا خبرې قانع کوونکې دي؛ خو ممکن د حجاب څخه د هغوی مطلب هغه څه نه وي چې مور یې په اړه بحث کوو، بلکې مطلب یې بل څه وي.» سارا: «نه، دا امکان نه لري. شرعي حجاب او د هغه شرطونه روښانه او څرگند دي. د بنځې په حجاب کې د ټول بدن پټول او د هغې د بنکلا نه بنکاره کول شامل دي، لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ [النور: ۳۱]. "او خپل زینت دي نه بنکاره کوي."»

اریج: «خو الله تعالی یوازې د بنکلا له بنکاره کولو منعه کړې، لکه څنگه چې په دوام کې فرمایي: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ "مگر هغه څه چې ترې بنکاره شي." نو له دې معلومېږي چې د مخ او لاسونو (تر مړوندو) بنکاره کول کومه ستونزه نه لري!» سارا: «داسې نه ده خورې! له دې ایت څخه مطلب لاسونه او مخ نه دي؛ بلکې په ایت کې چې کوم استتار اغلې ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، مطلب ترې هغه څه دي چې باید پټ وي خو بې له قصده بنکاره شي، لکه د بنځې لوړوالی، تیتوالی، ډنگروالی یا چاغوالی او داسې نور...»

«د بېلگې په توګه: که باد راغی او د بنځې څادر یې پورته کړ او د هغې د بدن یا جامو کومه برخه بنکاره شوه او دا کار د هغې په خوښه نه و، نو په دې حالت کې پر بنځه ګناه نشته. ځکه خو الله تعالی وفرمایي: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (مگر هغه څه چې ترې بنکاره شي) او دا یې ونه فرمایي: "الا ما اظهرت" (مگر هغه څه چې بنځه یې په قصد بنکاره کړي).» اریج: «سارا، په رښتیا چې ستا خبرې ډېرې ښکلې او منطقي دي.» سارا: «ډېره ښه، اوس به درته خبرې نورې هم په زړه پورې شي.» شرعي حجاب په کومو جامو کې کیږي؟ «حجاب په اوږدو ټیکریو او نقاب سره کیږي چې معنی یې "پټول" دي. هر هغه څه چې ورسره د بنځې سر، غاړه او ګرېوان پټ شي، حجاب دی. عرب هر هغه شي ته چې سر او مخ پرې پټ شي "خمار" (ټیکری/پورنی) وایي. مشهور حدیث "خمر و انیتکم" هم له همدې کلمې اخیستل شوی، یعنی: د خپلو خوږو او اوبو لوبښي پټ کړئ ترڅو کوم موزي

د حجاب ليدلوری

حيوان پکې ونه غورځي. همدا لامل دی چې شرابو ته "خمر" وايي؛ ځکه چې هغه عقل او هوش پټوي.»

د ټيکري (خمار) د اغوستلو طريقه: بنځه بايد خپل سر، وينستان او هغه څه چې په کور کې يې د محارمو په وړاندې بنکاره کوي، پټ کړي او ټيکري د خپل مخ شاوخوا تاو کړي او په پاتې برخه يې خپل مخ، سينه او غاړه پټه کړي. خو په کور کې اجازه لري چې د خپلو محارمو په وړاندې سينگار، وينستان، غاړه او مخ بنکاره کړي؛ خو کله چې له کوره بهر وځي، مکلفه ده چې دا غړي پټ کړي.

[۱]- فتح الباري ج ۹/۳۳۷.

د حجاب لرونکې بنځې د ټيکري (پورني) ځانگړنې:

د بنځې پوښاک بايد دومره نری نه وي چې وينستان، مخ، غوړونه يا غاړه ترې بنکاره شي.

ام علقمه (رح) وايي: «ما حفصه د عبدالرحمن بن ابوبکر (رض) لور وليده چې خپلې ترور بي بي عايشې (رضی الله عنها) ته ورغله؛ هغې يو نری ټيکري پر سر کړی و چې غاړه يې ترې بنکارېده. بي بي عايشې (رض) هغه منعه کړه، ټيکري يې ورته څيرې کړ او ويې ويل: ايا نه پوهېږي چې الله تعالی په سورت نور کې څه حکم نازل کړی دی؟ بيا يې د کور له والو وغوښتل چې يو مناسب او ډبل ټيکري ورته راوړي.»

دا برخه چې مور پرې بحث وکړ، هغه حجاب و چې سر، مخ او وينستان پټوي؛ خو دويمه برخه چې ټول بدن پوښي، هغې ته "چادري" يا په عربي کې "عبا" وايي. چادري هغه ټوټه ده چې د بنځې له سره تر پښو پورې ټول بدن پټوي.

اريج د سارا د خبرو په منځ کې د اعتراض په ډول وويل:

«سارا! گوري چې ځينې بنځې سره له دې چې عبا يې اغوستي او نقاب يې هم پر مخ دی، خو بيا هم خپل سينگار او زينت بنکاره کوي؟»

سارا: «ستا مقصد څه دی؟»

اريج: «زما ځيني ټولگيوالي ډېرې تنگې عباگانې اغوندي چې د بدن حساسې برخې لکه

د حجاب ليدلوری

سینه او شا تری معلومیري او تحریکونکي وي.»
 په دې وخت کې مها د اریج خبره پرې کړه او ویې ویل: «حتی پر ځینو چادریو باندي
 چې نجوني یې اغوندي، د هغوی نومونه یا د نوم لومړی توری لیکل شوی وي!»
 سارا وویل: «ما د ډېرو علماوو فتاوي لوستي دي چې د داسې چادریانو اغوستل حرام
 دي، حتی پېرودل او پلورل یې هم روا نه دي.»
 اریج: «بېننه غواړم سارا! که یوه نجلۍ مناسبه عبا واغوندي خو مخ او لاسونه یې پټ نه
 کړي او عطر یا سینگار هم ونه کړي، ایا بیا هم ستونزه شته؟»
 مها هم وویل: «رېښتیا وايي، ایا دا کومه ستونزه لري؟»
 سارا وخنډل او ویې ویل: «ستونزه!؟ هو، ډېره لویه ستونزه لري.»
 اریج: «څنگه؟ څه ستونزه؟»

سارا: «ایا تاسو د یوې مسلماني نجلۍ په توگه په شرعي دلیلونو قانع کېږئ که نه؟»

اریج: «بېشکه چې قانع کېږو.»

سارا: «نو غور شئ! ما درته وویل چې د صحابه کرامو، تابعینو او د اسلامي تاریخ د
 پېړیو په اوږدو کې بنځو له کوره بهر خپل مخونه نه ښکاره کول او په زینت سره نه
 وتلي. د ټولو مذاهبو لویو امامانو لکه امام ابن عبدالبر مالیکي، امام نووي شافعي، شیخ
 الاسلام ابن تیمیه حنبلي او نورو پر همدې خبره اتفاق کړی دی. دا طریقه تر ۱۴مې
 هجري پېړۍ پورې په مسلمانانو کې دود وه.»
 «په اسلامي هیوادونو کې د بې حجابۍ پیل لومړی د مخ له ښکاره کولو وشو. دا لړۍ په
 مصر، ترکیه، عراق او سوريه کې خپره شوه او بیا ورو ورو اسلامي هیوادونو ته
 ورسېده، تر دې چې خبره تر برېښدۍ او نامناسبو جامو پورې ورسېده. د مخ ښکاره کول
 خپله یوه کیسه لري.»

مها وویل: «څه کیسه؟ غواړم دا کیسه راته وکړي.»

سارا: «ډېره ښه، درته به یې وکړم. خو ستاسو نظر څه دی چې لومړی د مخ پټولو د
 وجوب دلیلونه وپېژنو؟»

د حجاب ليدلوری

اریج: «ما شاء الله، ستا حافظي ته گوره! دا ټول دي په یاد دي؟»
وروستی پرده:

سارا په دي موضوع کې ماهره وه او ډېر معلومات يې لرل. هغې ورته وويل: «ما دا ټول دليلونه لوستي دي، خو پرون مي په پوهنتون کې د کتابونو په نندارتون کې يو کتاب وليد چې د حجاب د تاريخ، د بې حجابی د لاملونو او دليلونو په اړه و. ان شاء الله نن ماسپينين ځم او هغه کتاب اخلم.»

اریج هم نندارتون ته لېواله شوه او مها ته يې وويل: «مها! ستا نظر څه دی چې ټول لار شو او نندارتون وگورو؟» مها که څه هم له کتاب لوستلو سره ډېره مينه نه لرله، خو د رضایت سر يې وخوځاوه ترڅو سبا بيا له سارا سره وگوري. نجونو له يو بل سره خدای پاماني وکړه او ژمنه يې وکړه چې سبا ماسپينين په درې بجو په نندارتون کې سره وگوري. په لاره کې مها او اریج د سارا د خبرو په اړه بحث کاوه.

مها وويل: «ما په انټرنیټ کې ډېرې ليکنې لوستلې چې پر بنځو ظلم کيږي او حقوق يې تر پښو لاندې دي... خو اریج! باور وکړه اوس مي يقين شو چې هغه ليکنې بې ځايه وي. که زه خپل سينگار او بنکلا نندارې ته وړاندې کړم، لومړی گټه ترې سړی پورته کوي؛ خو نه هر سړی، بلکې يوازې مفسد او چټل سړي. صالح سړي خو خپلې سترگې ټيټوي.»

اریج د مها له خبرو حيرانه شوه؛ ځکه هغې له ډېر وخت راهيسې هڅه کوله مها حجاب ته وهڅوي. اریج که څه هم تر مها مشره وه او لمونځ او روژه يې هم نيولو، خو يو ډول "روښانفکره" وه او په کتابونو کې يې لوستي وو چې د مخ بنکاره کول جایز دي او دا يوازې د سعودي علماوو نظر دی. خو د سارا ساده او روښانه خبرو اریج په فکر کې ډوبه کړه. هغه پوه شوه چې هرې خبرې ته يې بې له تحقيقه چې څومره باوري ده، غاړه ايښي وه.

د ليدني وخت راورسېد او سارا د نندارتون په لوري روانه شوه ترڅو له هغو دوو نجونو سره وگوري.

د حجاب ليدلوری

اریج او مها هم پوهنتون ته لارل. نندارتون پرانیستی و. دا نندارتون هر کال جوړېده او عامو خلکو ته یې د لیدنې موقع ورکوله. لیدونکي له بېلابېلو پرگنو څخه وو: د لېسو زده کوونکي، بنسوونکي، د کور مېرمنې او ان هغه کسان چې د کتاب اخیستلو لپاره نه، بلکې د چکر او وخت تېرولو لپاره راغلي وو. سارا تر خپلو ملگرو مخکې ورسېده او هغه ځانگړی کتاب یې واخیست. هغې د کتاب پانې اړولې رارولې ترڅو اریج او مها راورسېږي. کله چې هغه دواړې راغلي، سارا یې هرکلي ته ورپاڅېده. په داسې حال کې چې کتاب یې په لاس کې و او پوهېده چې بحث به اوږد او گرم وي، هغوی یې د پوهنتون د ډوډۍ خوړلو تالار (میزتون) ته روانې کړې.

د ډوډۍ خوړلو تالار:

تالار خورا لوی و او ډېر گرد میزونه پکې وو چې شاوخوا یې څلورو محصلینو ناسته کولای شوای؛ خو هلته ډېره گڼه گڼه وه، ځکه له مېرمنو سره ډېر ماشومان هم راغلي وو. هغوی د داسې ځای په لټه کې شوي چې د دوی لپاره مناسب او له شور ماشور څخه لرې وي.

مها د تالار کین لوري ته یو میز پیدا کړ چې له گڼې گونې لري و. درې واړه هلته لاري او کېناستي. سارا کتاب راوویست او هغوی ته یې وړاندې کړ. اریج وړاندیز وکړ: «ستا نظر څه دی چې د کتاب فهرست (لړلیک) راته ولولې او مور تری تر ټولو مهم مطالب غوره کړو؟» سارا له لړلیک څخه پیل وکړ: «۳مه پاڼه سریزه، ۶مه پاڼه د حجاب اهمیت، ۱۱مه پاڼه ولي حجاب واجب دی؟ ۱۵مه پاڼه په قرآن او سنتو کې د مخ پټولو د وجوب دلیلونه، ۴۳مه پاڼه د بي حجابی (کشف حجاب) کیسه، ۴۶مه پاڼه د مخ بنکاره کولو د جواز په اړه درې دلیلونه او هغه ځوابونه چې ورته ورکول شوي دي.» کله چې سارا لړلیک لوست، اریج په ډېره لېوالتیا چیغه کړه: «ډېر عالی دی! ډېر ښه کتاب دی؛ خو دا ووايه چې څومره وخت لرو او نندارتون کله تړل کیږي؟»

د حجاب ليدلوری

مها خواب ورکړ: «دېر وخت لرو، نږدې ۳ ساعته.»
سارا: «زه د نندارتون تر تړل کېدو پورې دلته نه شم پاتې کېدای، ځکه پلار مې له لمر لوبدو وروسته راپسې راځي. خو لا وخت لرو. اوس کوم مطلب غوره کړو؟ له سریزې یې پیل کړم؟»

مها وویل: «نه، زه له سریزې سره مینه نه لرم، ستومانوونکې او ستړې کوونکې وي.»
اریج: «زه د الله او د هغه د رسول له کلام څخه بل هیڅ شی غوره نه گنم، نو له قرآن او سنتو له دلیلونو پیل کوو.»

سارا ۱۵مه پاڼه پرانیسته او په لوستلو یې پیل وکړ.

د مخ پټولو د وجوب په اړه د قرآن او سنتو دلایل:

لومړی دلیل: د حجاب هغه ایت چې پر مخ د چادر راخوړولو امر کوي خداوند فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجَكُ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ...﴾ [الأحزاب: ۵۹].

«ای پیغمبره! خپلو مېرمنو، خپلو لونیو او د مؤمنانو بنځو ته ووايه چې خپل چادرونه (پروني) پر ځانونو را وځروي. دا کار د دې لپاره دېر مناسب دی چې هغوی وپېژندل شي (چې پتمني بنځي دي) او ونه ځورول شي. او الله تل بینونکی او مهربان دی.»
په دې ایت کې ټولې بنځي مخاطبې شوي دي؛ دا د رسول الله ﷺ مېرمنې، لوني او ټولې مؤمني بنځي شاملوي. دا ایت په صراحت سره د ټولو مؤمنو بنځو د مخ پټولو دلالت کوي، ترڅو خپل ټول سینگار او ښکلا د پردیو (نامحرمو) سړیو په وړاندې پټه کړي. دا هماغه څه دي چې د صحابه کرامو مېرمنو له دې ایت څخه فهمولي وو، لکه څنگه چې عبدالرزاق په خپل کتاب کې له ام المؤمنین ام سلمه (رض) څخه روایت کوي: کله چې دا ایت نازل شو، انصاري بنځي له خپلو کورونو څخه په داسې حال کې راووتلې چې توري چادريانې یې اغوستي وې.

د حجاب ليدلوری

دويم دليل: د انصاري بنخو بي ساري ايماني غبرگون: د ابوداود په کتاب کې راغلي چې حضرت عايشه صديقي (رض) ويلي: «ما د انصارو له بنخو څخه غوره بنخي ونه ليدې چې تر دې حده د قرآن تصديق کونکې او پرې عمل کونکې وي. کله چې د سورت نور ۳۱ ايت (او خپل زينت دې نه بنکاره کوي مگر هغه چې ترې بنکاره شي) نازل شو، سړيو دا ايتونه د رسول الله ﷺ له خولې واورېدل او خپلو بنخو ته يې ورسول. هر سړي دا ايتونه خپلې مېرمنې، لور، مور او خور ته تلاوت کړل. تا به هره بنخه ليدله چې د خپل چادري په لټه کې وه، هغه به يې واغوستلو او خپل سر او مخ به يې پرې پټ کړ. ځينو بنخو خپلې اضافي جامې وڅيرلې او د ځان لپاره يې ورڅخه ټيکري او نقابونه جوړ کړل.» دا ټول د هغوی د ايمان رښتینولۍ او د الله د حکم په وړاندې د هغوی د تسليمۍ نښه وه. حضرت عايشه (رض) وايي: هغوی د رسول الله ﷺ تر شا په داسې حجاب کې ولاړې وې چې ګواکې پر سرونو يې کارغان ناست وي (د تور حجاب د وقار او ارامتيا له امله). درېيم دليل: د عيدگاه لپاره د چادري پور کول:

حضرت ام عطيه (رض) وايي: «رسول الله ﷺ مؤمنو بنخو ته امر وکړ چې د اختر لمانځه ته حاضرې شي. هغوی عرض وکړ چې په مور کې ځينې بنخي داسې دي چې لويې چادري نه لري چې ځان پکې پټ کړي؟ هغه مبارک ﷺ وفرمايل: "خپله خور (بله مسلمانې بنخه) دې ورته خپله چادري په پور ورکړي." دا حديث په بنکاره بڼه يې چې مسلمانې بنخه بايد له چادري او شرعي پوښښ پرته د نامحرمو په وړاندې بنکاره نه شي. څلورم دليل: د سترگو د ټيټولو حکم:

الله تعالی فرمايي: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ [النور: ۳۰]. «مؤمنو سړيو ته ووايه چې خپلې سترگې ټيټې کړي.» د هر عاقل انسان لپاره دا څرګنده ده چې د بنخي د مخ بنکاره کېدل سړي د هغې ليدو ته هڅوي او وسوسې ورته پيدا کوي. له همدې امله الله تعالی په ورپسې ايت کې فرمايي: «او مؤمنو بنخو ته ووايه چې خپلې سترگې ټيټې کړي او د خپلو شرمګاوو ساتنه وکړي او خپل زينت دې نه بنکاره کوي.»

پنځم دليل: د زينت د پټولو ټينگار:

قرآن فرمايي: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ [النور: ٣١]. «او (بنځي دي) خپلي پښې پر ځمکه نه وهي ترڅو هغه زينت يې چې پټ کړی دی، معلوم شي (د سنگار غږ يې واورېدل شي).» کله چې د بنځي د پښو د سينگار د غږ واورېدل پر سړيو حرام وي ځکه چې فتنه رامنځته کوي، نو د بنځي د مخ ښکاره کول او د پردې سړي ليدل د هغې شونډو، بارڅوگانو او سترگو ته به څه حکم ولري؟! ايا د سينگار په غږ سړي په فتنه کې لوبږي خو د مخ په ښکاره نه؟! دا يو منطقي دليل دی چې د مخ پټول تر سنگار پټولو ډېر اړين دي.

شپږم دليل: د زړو بنځو لپاره رخصت او استثنا:

خداوند هغې زړې بنځې ته چې عمر يې زيات شوی وي، اجازه ورکړې چې خپل پرونی يوي خوا ته کړي او په حجاب کې ورته تخفيف ورکړل شوی، خو بيا هم فرمايي چې که حجاب وکړي ورته غوره ده. دا په داسې حال کې ده چې له هغې څخه د فتنې او نکاح هيله نه کيږي.

الله تعالی فرمايي: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا...﴾ [النور: ٦٠]. «او هغه زړې بنځې چې د نکاح هيله نه لري، پر هغوی گناه نشته چې خپل (بهرني) کالي يوي خوا ته کړي، په داسې حال کې چې زينت نه ښکاره کوي. او که هغوی عفت غوره کړي (ځان پټ کړي) دا ورته غوره ده. او الله اورېدونکی او پوه دی.» اووم دليل: له پردې تر شا خبرې کول الله تعالی فرمايي: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ٥٣].

«او کله چې تاسو له هغوی (د پيغمبر له مېرمنو) څخه د کور کوم شی غواړئ، نو له پردې تر شا يې ترې غواړئ؛ دا ستاسو د زړونو او د هغوی د زړونو د پاکوالي لپاره غوره لاره ده.»

د حجاب ليدلوری

دا ايت د مخ پټولو په حکم کې صريح نص دی. کله چې صحابه کرامو ته امر کيږي چې له امهات المؤمنین (او نورو مؤمنو بنحو) سره له پردې تر شا خبرې وکړي ترڅو د زړونو پاکوالی خوندي پاتې شي، نو دا په دې دلالت کوي چې ليدل په زړه اغېز کوي. کله چې سړی د ضرورت په وخت کې د پردې تر شا خبرې کوي، شيطان ته د ننوتلو لاره نه پاتې کيږي.

اتم دليل: په کورونو کې پاتې کېدل او د جاهليت له نندارې ډډه کول:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ [الأحزاب: ۳۳].
«او په خپلو کورونو کې پاتې شئ او د پخواني جاهليت په څېر ځانونه مه نندارې ته وړاندې کوئ.»

الله تعالی مؤمني بنحی له دې منعه کړې چې له کوره د وتلو پر مهال ځانونه سينگار کړي او بې ځايه په بازارونو کې وگرځي. په اصلي عربي ټولنه کې چې سړي ډېر غيرتي وو، که چا د هغوی مېرمنو ته په بده سترگه کتلي وای، لويې جگړې به رامنځته کېدې. ايا تاسو فکر کوئ چې په هغه سخته او غيرتي ټولنه کې به بنحو خپل بدن، مټي يا وينستان بنسکاره کړي وای؟ نه، يوازي مخونه يې بنسکاره وو (او کله ناکله لږ وينستان)، چې الله تعالی له هغې هم منعه کړې او ورته يې ويلي چې د جاهليت د بنحو په څېر يې مه کوئ.

سارا په پوره پاملرنې سره کتاب لوست او اريچ او مها به د هغې د خبرو په تاييد کې ويل: «ډېر ښه، سبحان الله، الحمد لله...» هغوی د الهي اوامرو په وړاندې تسليم وې. سارا متوجه شوه چې د اريچ پام يو څه بل لور ته شو، نو په لور غږ يې ترې وپوښتل: «د دې خبرې مفهوم څه دی؟» اريچ په خدا وويل: «استادي! مفهوم يې څه دی؟» سارا وخنډل او وپي ويل: «راځئ چې بحث بشپړ کړو.»
نهم دليل: د احرام په حالت کې د صحابيه و حجاب:

دا ټولو ته معلومه ده چې بنحی د حج او عمرې په حالت کې (لکه د سړيو په څېر) خپل مخ نه پټوي، خو ستاسو د مور بي بي عايشې (رض) خبره واورئ: «مور له رسول الله

د حجاب ليدلوری

ﷺ سره په احرام کې وو او حاجيان به پر اوبنانو زموږ له څنگ څخه تېرېدل. کله به چې هغوی موږ ته رانږدې شول، موږ به خپلې چادريانې پر مخونو رابنسکته کړلې او مخونه به مو پټ کړل، او کله به چې هغوی تېر شول، بيا به مو مخونه بنسکاره کړل.» [ابوداود] سره له دې چې په احرام کې د مخ پټول منع دي، خو صحابيه و ځکه پټول چې پوهېدې د نامحرمو په وړاندې د مخ پټول تر هر څه اړين دي. لسم دليل: د حضرت اسماء (رض) روايت:

حضرت اسماء بنت ابی بکر (رض) وايي: «موږ د احرام په حالت کې خپل مخونه پټول.» [ابن خزيمه او حاکم]

يوولسم دليل: د افک په کيسه کې د حجاب يادونه:

بي بي عايشه (رض) د افک په مشهوره کيسه کې وايي کله چې زه له لښکر څخه شاته پاتې شوم او هلته ناسته وم، خوب يوږم. کله چې حضرت صفوان بن معطل (رض) راغی او زه يې وليدم، ويې پېژندلم ځکه «هغه زه تر حجاب مخکې ليدلې وم». هغه چې کله "انا لله وانا اليه راجعون" وويل، زه له خوبه راويښه شوم او «سمدستي مي په خپل ټيکري خپل مخ پټ کړ». دا ثابتوي چې تر حجاب وروسته د مخ پټول د هغوی عادت و. دولسم دليل: د سهار لمونځ او ناپېژندل شوي بنځي:

بي بي عايشه (رض) وايي: «مؤمنو بنځو به د رسول الله ﷺ تر شا د سهار لمونځ کاوه او کله به چې خپلو کورونو ته ستنېدې، د چادرويو له امله به هېچا نه پېژندلې.» [بخاري او مسلم]

ديارلسم دليل: د پښو او مخ پټولو اهميت:

رسول الله ﷺ وفرمايل: «څوک چې خپل کالي له کبره پر ځمکه راکاري، الله ورته د قيامت په ورځ د رحمت په نظر نه گوري.» حضرت ام سلمه (رض) وپوښتل: «نو بنځي به له خپلو لمنو سره څه کوي؟ (ځکه د هغوی لمنې اوږدې وې)» هغه ﷺ وفرمايل: «يوه لوبشت دې يې لنډې کړي.» ام سلمه (رض) وويل: «نو پښي به يې بنسکاره شي!» هغه

د حجاب ليدلوری

ﷺ وفرمايل: «نو نیم متر دې يې اوږدې کړي (چې پښې يې پټې وي).» [احمد]
فکر وکړئ! کله چې د پښو ښکاره کول فتنه وي، نو د مخ ښکاره کول به څومره لويه
فتنه وي؟

څوارلسم دليل: په احرام کې د نقاب منع کول:

رسول الله ﷺ وفرمايل: «بښخه دې په احرام کې نقاب نه تړي او دستکشې دې نه
اغوندي.» [بخاري]

دا پخپله ثابتوي چې په عادي حالت کې د هغوی عادت د نقاب تړل او د لاسونو پټول وو،
ځکه نو په احرام کې تړې منعه شوي.

پنځلسم دليل: د بلي بښخي صفتونه بيانول:

رسول الله ﷺ منعه کړې چې يوه بښخه دې د بلي بښخي بدني صفتونه خپل مېړه ته داسې
نه بيانوي چې گواکې مېړه يې ورته گوري. که بښخي په بازارونو کې بې پردې
گرځېدلای، نو مېړه ته د صفتونو بيانولو ته اړتيا نه وه، ځکه مېړه به پخپله په بازار کې
ليدلي وای.

شپاړسم دليل: د حضرت مغیره بن شعبه (رض) د مرکې کيسه:

حضرت مغیره (رض) وايي چې ما له يوې نجلۍ سره د مرکې اراده وکړه. رسول الله ﷺ
راته وفرمايل: «ايا ليدلي دي ده؟» ومي ويل: نه. ويې فرمايل: «لاړ شه ويې گوره.»
هغه وايي زه يې کور ته ورغلم، نجلۍ په حجاب کې وه. کله چې مې هغوی ته د رسول
الله ﷺ امر ووايه، نجلۍ خپله د مخ پرده پورته کړه او ويې ويل: «که رسول الله ﷺ امر
کړی وي، نو وگوره.»

دا ثابتوي چې بښخي په حجاب کې وي او حتی د مرکې لپاره هم ليدل يو خاص اجازه
غوښتنه.

د مها اوبښکې او بدلون:

د حجاب ليدلوري

د حضرت مغیره (رض) کیسی پر مها داسی اغیز وکړ چې بی اختیاره یې په ژړا پیل وکړ. سارا سر پورته کړ او اریح له خپلې خور وپوښتل: «ولې ژړای؟» مها خپلې اوبنکې پاکې کړې او په رېږدېدلي غږ یې وویل: «هیڅ نه... یوازی د خپل حال په اړه فکر کوم. الله دې پر مور رحم وکړي. یوه صحابیه بنځه بل صحابي ته قسم ورکوي چې زما مخ ته ونه گوري مگر دا چې رسول الله ﷺ اجازه درکړې وي، خو زه په تر ټولو ښکلو کالیو او زینت کې په بازارونو او روغتونونو کې گرځم. هغه پاکه بنځه حاضره نه وه چې یو صحابي یې مخ وگوري، او زه داسې زینتي چادرياني اغوندم چې خدای خبر څومره خلک مې ننداره کوي او هیڅ حیا نه کوم!» مها په پوره ډول بدله شوې وه. هغې په خپل ذهن کې د هغو سړیو سترگې انځورولې چې دې ته به یې کتل. په دې وخت کې یې له شرمه په خپلو لاسونو خپل مخ پټ کړ. سارا مها ارامه کړه، له پاملرنې یې مننه وکړه او وپې ویل: «خوري مها! الله تاته دومره ډېر نعمتونه درکړي چې ښايي د هغه پیروي وکړي. تر هر څه لومړی حجاب او په نېکو کارونو کې مخکې کېدل دي. د الله شکر ادا کړه چې تاته یې روغتیا، سترگې او غوږونه درکړي، ترڅو الله درسره مینه وکړي او نېکمرغه خاتمه دې په برخه شي.» سارا یوه کیسه ورته تېره کړه: «د یوې ښځې کیسه مې رایاده شوه چې ۵۰ کاله گونگی وه او خبرې یې نه شوای کولای، خو ډېره صالحه ښځه وه؛ تل به یې روژې نیولې او شپې به یې په لمانځه تېرولې. مېړه یې هېڅکله د هغې غږ نه و اورېدلی. یوه شپه ښځه په لمانځه ولاړه وه چې ناڅاپه یې غږ پورته شو. مېړه یې په حیرانتیا راوین شو، غوږونه یې ونيول؛ هغه خپله مېرمن ولیده چې له خپل رب سره په مناجاتو بوخته ده، کلمه شهادت یې په لور او صریح غږ وبله، په ژړا او زاریو یې دعا وکړه او په هماغه ځای یې ساه ورکړه. ایا تاسو داسې خاتمه نه غواړئ؟» دواړه خویندې له دې کیسې ډېرې اغېزمنې شوې او یو څه وخت چوپتیا خپره شوه. بیا اریح سارا ته وکتل او وپې ویل: «ښه سارا، دوام ورکړه.» اوولسم دلیل: د مرکې لپاره ځان پټول حضرت جابر بن عبدالله (رض) وایي: له رسول الله ﷺ څخه مې واورېدل: «کله چې

د حجاب ليدلوری

ستاسو څخه څوک د يوې نجلۍ مرکې ته لار شي او وکولای شي هغه څه وگوري چې ده ته مهم دي (او واده ته يې هڅوي)، نو دا کار دې وکړي.»

حضرت جابر (رض) وايي: «ما د بني سلمه له يوې نجلۍ سره د مرکې اراده وکړه، نو زه د خرما د ونې تر شا پټ شوم ترڅو مې هغه وليده او خوبسه مې شوه، بيا مې واده ورسره وکړ.»

فکر وکړئ! که دې نجلۍ په عام محضر کې مخ بنسکاره کاوه، نو جابر (رض) اړ نه و چې د ونې تر شا پټ شي.

سارا په توکه مها ته وويل: «لکه د تېر ځل غوندي ونه کړې، که دې ژړل نو بهر لاره شه!» اريج په خندا وويل: «بنسه ده استادي، دوام ورکړه.»
اتلم دليل: د حضرت فاطمي (رض) نايېژندل:

عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) وايي: مور له رسول الله ﷺ سره يو مری خاورو ته وسپارلو. د بېرته راگرځېدو پر مهال مو د يو کور مخې ته يوه بنسټه وليده چې ومو نه پېژندله. رسول الله ﷺ هغې ته متوجه شو او ويې فرمايل: «ای فاطمي! له کومه ځايه راغلي؟» هغې وويل: «د فلاني مړ شوي د کورنۍ له کوره راغلم، د تسليت لپاره هلته تللي وم.» [احمد او حاکم]

صحابه کرامو ځکه نه وه پېژندلي چې ټول بدن يې پټ و، خو رسول الله ﷺ خپله لور د هغې له تگ او اندام څخه وپېژندله. که مخ يې بنسکاره وای، هغوی به نه ويل چې «مور ونه پېژندله».

نولسم دليل: د انصاري نجونو د سترگو ليدل:

امام مسلم روايت کوي چې يو سړی رسول الله ﷺ ته راغی او ويې ويل چې غواړي له يوې انصاري نجلۍ سره واده وکړي. هغه ﷺ وفرمايل: «ايا ليدلي دي ده؟» سړي وويل: نه. هغه ﷺ وفرمايل: «لار شه ويې گوره؛ ځکه د انصارو په سترگو کې يو ډول کږوالی (خاص صفت) وي.»

د حجاب ليدلوري

دلته اريچ خبره ور پرې كړه: «شايد مقصد يې دا و چې له مخ پرته نور خايونه يې وگوري؟» سارا وويل: «نه، پيغمبر ﷺ ورته وويل چې سترگو ته يې وگوره. سترگي چيرته دي؟ په وېبستانو كې كه په غاړه كې؟ نه، سترگي په مخ كې دي. نو هغه ﷺ ورته امر وكړ چې د نجلي له كورنۍ اجازه واخلي او مخ يې وگوري.» شلم دليل: عقلي دليل:

هر منصف انسان پوهيږي چې دا له عقل څخه لرې ده چې شريعت دې بنځي ته اجازه ورکړي چې مخ ښکاره کړي؛ ځکه د بنځي ټوله ښکلا په مخ کې ده. د مخ ليدل د شهوت د پارېدو او ټولنيز فساد سبب کېږي. سارا له کتاب څخه سر پورته کړ او وپي ويل: «د ليکوال دليلونه پای ته ورسېدل. زه نه پوهېږم مسلمانې بنځي ته څنگه ووايم چې لاسونه، غاړه، سر او پښې پټې کړه خو مخ دې ښکاره کړه؟ په داسې حال کې چې د شونډو نازکي، د بارخوگانو رنگ او د سترگو جادو ټول په مخ کې دي! ايا دا ممکنه ده چې يو سړی د بنځي د پښو په ليدو په فتنه کې راشي، خو د مخ په ليدو يې هيڅ هم ونه شي؟ دا د حيرانتيا خبره نده!!!» اريچ د سارا خبره تاييد کړه: «رښتيا وايي. سارا! باور وکړه مها شاهده ده، زه که څه هم مناسبه عبا اغوندم خو مخ مې ښکاره وي. خو په صراحت وایم: په بازار، روغتون يا موټر کې چې له هر سړي سره خبرې کوم، وينم يې چې زما مخ ته ځير وي، کله مې شونډو ته گوري او کله په خندا خبرې راسره اوږدوي.» مها د تاييد په ډول سر وښوراوه: «رښتيا ده، رښتيا ده. الله دې تاته هدايت وکړي.» اريچ په غوسه مها ته وويل: «رښتيا ده؟ الله دې ماته هدايت وکړي؟ که څوک ستا خبرې واورې نو گومان به وکړي چې ته تر ما ډېره باحجابه يې! پاڅپره په آينه کې ځان او خپل کالي وگوره.» مها خفه شوه او وپي ويل: «بد نيت مې نه و.» سارا چې وليدل د خویندو ترمنځ شخړه رامنځته شوه، هغوی يې ارامی ته راوبللې او وپي ويل: «ستاسو نظر څه دی چې د څلورگونو امامانو (ابوحنيفه، مالک، شافعي او احمد) نظرونه هم په دې اړه ولولو؟ ترڅو د هغو خلکو خبرې ونه منو چې وايي امامانو د مخ ښکاره کول جایز بللي دي.»

د حجاب ليدلوری

اریج وویل: «ډېره بڼه ده.» سارا ۳۱مه پاڼه پرانیسته او په لوستلو یې پیل وکړ.
د حنفي مذهب د امامانو او فقهاوو اقوال:

د حنفي مذهب فقهاء په دې باور دي چې بنځي ته جایزه نه ده چې د پردیو سړیو په وړاندې خپل مخ بڼکاره کړي، ځکه چې د مخ بڼکاره کول فتنه راپاروي. هغوی په خپلو فقهي کتابونو کې لیکلي چې مسلمانان په دې متفق دي چې بنځي ته په داسې حال کې سفر کول روا نه دي چې مخ یې بڼکاره وي. دلته یې ځینې فتواوې ذکر کوو:
* علامه ابوبکر جصاص (رح): چې د حنفي مذهب له سترو پوهانو دی، وایي: «پر ځوانې بنځي لازمه ده چې د پردیو سړیو په وړاندې خپل مخ پټ کړي او له کوره د وتلو پر مهال حجاب او عفت مراعات کړي، ترڅو د هغې په لیدو فتنه رامنځته نه شي او بدنامه خلک هغې ته په تمه نه شي.» [۱]

* شمس الائمة سرخي (رح): وایي: «کتل ځکه حرام دي چې د فتنې وېره وي، او د فتنې وېره هغه وخت وي چې د بنځي مخ ته وکتل شي، ځکه د انسان ډېره بڼکاره په مخ کې راټوله شوې ده.» [۲]

* ابن عابدین شامي (رح): وایي: «له دې څخه مطلب دا دی چې بنځه له مخ بڼکاره کولو منعه شوي، ترڅو سړي هغې ته ونه گوري او په فتنه کې واقع نه شي؛ ځکه د مخ په بڼکاره کولو سره ډېری وخت نظر په شهوت سره وي.» [۳]
* او همدارنگه د احنافو له علماوو نقل شوي چې حتی د احرام په حالت کې هم که نامحرم سړي ورسره وي، د مخ پټول واجب دي. [۴]
* مفتي اعظم پاکستان، علامه مفتي محمد شفيع دیوبندي (رح): وایي: «څلور واړه مذهبونه او د امت جمهور په دې متفق دي چې ځوانو بڼځو ته جایزه نه ده چې د نامحرمو په وړاندې خپل مخ او لاسونه بڼکاره کړي؛ یوازې ډېرې زړې بنځي له دې حکمه مستثنې دي.»

د سارا له خوا د یوې عبرتمني کیسي بیان:

د حجاب ليدلوری

سارا د لوستلو په منځ کې ودرېده او ويې ويل: «مخکې له دې چې د نورو مذهبونو نظرونه ووايم، د حنفي فقهاوو دې خبرې مې پام ځانته را واړوه بې حجابي د بدنپه خلکو طمع زياتوي. يوه کيسه درته کوم:»

«يو سړی د کار لپاره سفر ته لاړ او خپله بنځه او ماشومان يې په کور کې پرېښودل او خپل مشر ورور ته يې وصيت وکړ چې د دوی پام ساته. دې بنځې ويل: زما د مېړه مشر ورور به نږدې هره ورځ راتلو، ځکه مور ورته د خپلې کورنۍ د غړي په څېر کتل. ما ترې حجاب نه کاوه، مخ او کله ناکله به مې وپښتان هم ورته ښکاره وو. په لومړيو کې هغه محتاط و، خو چې تگ راتگ يې زيات شو، خبره يې نرمو او عاطفي جملو او ټوکو ته ورسېده. کله چې مې مېړه له سفره راغی، ما ورته د جنجال له وېرې څه ونه ويل.»

«مېړه مې بيا سفر ته لاړ، لېور مې بيا هماغه حرکتونه پيل کړل او دا ځل يې په ښکاره راسره جنجال کاوه. زه ډېره تنگه شوم او پرېکړه مې وکړه چې په مخ کې يې پوره شرعي حجاب وکړم. خپل مېړه ته مې ليک ولېږه چې نور نه غواړم له نامحرمو سره کښينم او غواړم پوره حجاب وکړم. مېړه مې ډېره وهڅولم. سبا چې مې لېور راغی او زه يې په پوره حجاب او پرده کې وليدم، ډېر حيران شو او ويې ويل: دا څه مانا؟ مې ويل: له نن څخه مې له نامحرمو سره تگ راتگ ختم دی. هغه داسې ودرېد لکه چا چې په سر وهلی وي. بيا مې ورته وويل: که څه شی درته پکار و، له پردې تر شايي غواړه. له هغه وروسته الله زه د هغه له شره وساتلم.»

اريج په حيرانتيا وويل: «سبحان الله! الله ربنتيا فرمايلي: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ...)) دا د زړونو د پاکوالي لپاره تر ټولو غوره لاره ده.»

د مالکي مذهب د امامانو اقوال:

د مالکي مذهب فقهاء هم په دې باور دي چې بنځې ته جايز نه ده چې خپل مخ د نامحرمو په وړاندې ښکاره کړي ځکه چې فتنه جوړوي.

* قاضي ابوبکر بن عربي او امام قرطبي (رح): وايي: «بنځې ته جايز نه ده چې بې له ضرورته خپل مخ ښکاره کړي، مگر دا چې ډېره سخته اړتيا وي لکه د شاهدۍ ورکولو پر

د حجاب ليدلوری

مهال يا ډاکټر ته د تگ په وخت کې.» [۶]
* امام ابن عبدالبر مالیکي (رح): د بنځي د مخ پر پټولو باندې د علماوو اجماع (توليز اتفاق) ذکر کړی دی.

* امام آبي مالیکي (رح): وايي: «په مالکي مذهب کې مشهوره خبره دا ده چې د فتنې د وپړې په وخت کې د مخ او دواړو لاسونو پټول واجب دي.» [۷]

[۱]- احکام القرآن جصاص، ۴۵۸/۳.

[۲]- مبسوط سرخسی، ۱۵۲/۱۰.

[۳]- حاشیه بن عابدین، ۴۸۸/۲.

[۴]- حاشیه بن عابدین، ۲۷۲/۱.

[۶]- احکام القرآن (۱۵۷۸/۳) او الجامع لاحکام القرآن (۲۷۷/۱۴).

[۷]- جواهر الاکلیل، ۱۴/۱.

د شافعي مذهب د امامانو اقوال:

د شافعي مذهب امامان د نامحرمو سړيو په وړاندې د مخ بنسکاره کول جایز نه بولي، که د فتنې وپړه وي او يا نه وي؛ ځکه د مخ بنسکاره کول پخپله د فتنې لامل ګرځي.
* امام الحرمین علامه جویني شافعي (رح): وايي: «د مسلمانانو علماوو پر دې فتوا اتفاق کړی چې مسلمانانې بنځه باید له مخ پټولو پرته له کوره ونه وځي؛ ځکه د نامحرم نظر د بنځي مخ ته د فتنې او فساد لامل کيږي.» [۱]

* ابن رسلان شافعي (رح): وايي: «علماء پر دې متفق دي چې بنځي دې بې له حجاب او د مخ له پټولو له کوره نه وځي، په ځانګړي ډول هغه وخت چې فاسقان او هوسبازان په بازارونو کې ګرځي.» [۲]

* امام موزعي شافعي (رح): وايي: «له پخوا زمانې راهيسې په ټولو اسلامي ښارونو او هېوادونو کې د خلکو تعامل داسې پاتې شوی چې زړې بنځي ته په حجاب کې تخفیف ورکول کيږي، خو ځوانې بنځي ته دا اجازه نشته. زه گومان نه کوم چې کوم عالم دې د ځوانې مسلمانې بنځي لپاره بې له ضرورته د مخ بنسکاره کولو فتوا ورکړي وي.» [۳]

د امام احمد بن حنبل د مذهب د امامانو اقوال:

د حجاب ليدلوری

د حنبلي مذهب فقهاء هم د نامحرمو په وړاندې د بنځي د مخ بنځاره کول روا نه بولي. * امام احمد (رح): فرمايلي دي: «کله چې بنځه غواړي له خپل کور څخه بهر ووځي، بايد د بدن هېڅ برخه يې بنځاره نه شي.» [۵]

د بحث پایله (نتیجه):

د جمهور علماوو نظر دا دی چې د مخ بنځاره کول حرام دي. دلته د امت د هغو علماوو اجماع ذکر کوو چې پر خبره يې تکیه کيږي:

۱. امام ابن عبدالبر مالیکي (لویدیځ عالم): وايي چې د اسلام علماء پر دې متفق دي چې پر بنځه واجب ده خپل مخ پټ کړي، په ځانگړي ډول د فتنې په وخت کې.
۲. امام نووي شافعي (ختیځ عالم): همدا نظر په صراحت سره بیانوي.
۳. امام ابن تیمیه (له حنابلو و څخه): هم پر همدې نظر دی.
۴. علامه سهارنپوري او شیخ محمد شفیع عثمانی (له احنافو څخه): دواړه د امت پر دې اجماع ټینگار کوي چې د مخ پټول واجب دي. ایا د دې ټولو معتبرو اقوالو وروسته بیا هم کوم بل دلیل او حجت پاتې کيږي؟ په یقین سره چې د امامانو خبرې قانع کوونکي دي.

د اریج شکونه او د سارا ځوابونه:

مها خپلي عبا (چادري) ته کتل او په ذهن کې يې یو څه ثابتول، خو داسې بنځارېده چې اریج په ذهن کې یوه پېچلې پوښتنه لري. هغې سارا ته وکتل او وېي ويل: «سارا! زه ستا خبرې منم، خو په ځینو لیکنو کې مې دوه شکونه (شبهې) لوستي دي:

۱. دا چې یوازې د سعودي عربستان علماء د مخ پر پټولو فتوا ورکوي او د نړۍ نور علماء دا نظر نه لري.
۲. دا چې د مخ پټول یوازې یو دود او رواج دی او د دین برخه نه ده. سارا! بېسنه غواړم، ستا دلایل چې له قرآن او سنتو څخه دي وویل ډېر قوي او روښانه وو، خو غواړم پوه شم چې ایا د سعودي له علماوو پرته د نورې نړۍ علماوو هم دا فتوا ورکړې ده که نه؟»

سارا په خدا شوه، د اريچ له جرات او لېوالتيا څخه حيرانه شوه او ويې ويل: «ما لږ مخکې درته لړليک ولوست، هلته يو مطلب و چې سرليک يې و: "د مخ پټولو د وجوب په اړه د نړۍ د اسلامي علماوو اقوال". راځئ چې ۳۱ مه پاڼه پرانيزو او ويې لولو.»

[۱]- روضة الطالبين ۲۴/۷.

[۲]- عون المعبود ۱۶۲/۱۱.

[۳]- تيسير البيان لاحكام القران ۱۰۰۱/۲.

[۵]- فروع ۶۰۱/۱.

د اسلامي نړۍ د مشهورو علماوو اقوال:

۱. شيخ امير صنعاني (يمني): په خپل کتاب کې يې د هغو کسانو خبره په کلکه رد کړې چې د مخ بڼکاره کول جايز بولي.

۲. شيخ ابوالاعلی مودودي (پاکستاني): هغه د "حجاب" په نوم کتاب لري او وايي: «د رسول الله ﷺ په زمانه کې د خلکو عمل دا و چې د بڼخې د مخ پټولو په اړه يې هېڅ انکار نه کاوه او دا عوامل تر نن زمانې پورې روان دي.»

۳. شيخ محمد علي صابوني (سوريایي مفسر): هغه وايي چې د مخ بڼکاره کولو بدعت په اوسنۍ زمانه کې پيدا شوی. هغه وايي: «زه نه پوهېږم چې دا خلک څنگه په داسې ټولنه کې چې د شهوت اورونه پکې بل دي، بڼخې د مخ بڼکاره کولو او بڼکاره نندارې ته رابولي؟»

۴. شيخ ابوبکر جزائري (الجزائري): په خپل کتاب "فصل الخطاب" کې يې د مخ پټولو دليلونه ذکر کړي او د مخالفينو شېبې يې رد کړې دي.

۵. علامه محمد امين شنقيطي (موريتانيایي): په خپل مشهور تفسير "أضواء البيان" کې يې د مخ پټولو په اړه خورا قوي دليلونه راوړي دي.

۶. شيخ مصطفى صبري (ترکيه): هغه چې د عثماني خلافت وروستی مفتي و، په خپلو ليکنو کې يې پر هغو کسانو سختې نيوکې کړې چې د مخ بڼکاره کولو ته بلنه ورکوي.

۷. شيخ عبدالرشيد سخي (نايجيريا): هغه دا خبره ردوي چې حجاب يوازې يو رواج دی، بلکې هغه يې د شريعت له اړتياوو څخه بولي او د مخ پټول واجب گڼي.

د حجاب ليدلوری

۸. مصری عالمي (اعتصام احمد الصراف او يسريه محمد انور): دوی ليکي چې د مخ پټول د حجاب اساس دی. کله چې اسلام د سينگار غږ فتنه بولي، نو د مخ بنسکاره کول چې د ټولي بنسکلا مرکز دی، خو په لومړۍ درجه کې واجب دي. ۹. ډاکټر محمد سعيد رمضان بوطي (سوريایي): هغه وايي چې فقهاء متفق دي چې د فتنې په وخت کې د مخ پټول واجب دي. بيا پوښتنه کوي: «ايا په نننۍ زمانه کې څوک ادعا کولای شي چې فتنه نشته او څوک د بنسکو مخونو ته په شهوت نه گوري؟» د اريج قانع کېدل او قاطع پرېکړه:

اريج چې کله د مصر، شام، يمن، ترکيې، پاکستان او موريتانيا د علماوو دا ټول نظرونه واورېدل، ويې ويل: «نور نو د دې خبرې د ردولو اړتيا نشته چې څوک وايي دا يوازي د عربو رواج دی. کله چې د ټولي نړۍ علماء پرې متفق دي، نو دا شرعي حکم دی.» سارا فرصت غنيمت وگانه او ويې ويل: «خويندو! قوي انسانان هغه دي چې د بدلون لپاره جدي پرېکړه وکړي. ډېرې خویندې شته چې زړه کې يې ارمان وي حجاب وکړي، خو نن او سبا کوي او کلونه تېر شي.» بيا يې دا ايت تلاوت کړ: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ...﴾ [الأحزاب: ۳۶].

«او هېڅ مؤمن سړي او مؤمنې ښځې ته دا حق نشته چې کله الله او د هغه رسول په يوه کار کې پرېکړه وکړي، دوی بيا په خپل کار کې اختيار ولري. او څوک چې د الله او د هغه د رسول نافرمانې وکړي، هغه په بنسکاره گمراهۍ کې ولوېد.» سارا زياته کړه: «حجاب د ځانست د نفل لمانځه غوندي نه دی چې زړه دې شو ويې کړه او چې زړه دې نه وه مه يې کوه؛ بلکې دا الهي فرض دی او په اړه به يې پوښتنه کيږي.»

د بلوچستان د علماوو يادونه (د ژباړن زياتونه)

په بلوچستان کې هم (لکه زاهدان، خاش، سراوان، ايرانشهر، چابهار او نورو سيمو کې) د سترو علماوو لکه مولانا عبدالحميد، مولانا محمد عمر سربازي او مولانا محمد يوسف

د حجاب ليدلوری

حسین پور نظر همدا دی. په ټولو دیني مدرسو کې تدریس له پردې تر شا کيږي او دا د سیمې د خلکو لپاره د ویاړ خای دی چې خپل کلتور او دیني وقار یې ساتلی دی. ناخوږلي مېوي په پوتکي کې پټې دي، توره په ټپکي (غلاف) کې ده، قلم چې کله سر خلاص وي رنگ یې وچپړي او بې گټې کيږي.

دې ټکي ته پام وکړئ! ولې د بنوونځي زده کوونکي خپل کتابونه او کتابچې په پوښونو (جلدونو) پوښي؟ ایا د دې لپاره نه چې خوندي پاتې شي؟ بنځه د یو ښکلي گل په څېر ده چې هر څوک یې په لیدو د شلولو هیله کوي، نو اړینه ده چې په حجاب او پوښن سره یې وساتو. که د مېوي پوتکي لري شي او همداسې پرېښودل شي، فاسدېږي. یو کیله په نظر کې ونیسئ، که پوتکي یې لري کړئ، توره او خرابه کيږي. د انسان سترگې ته وگورئ، له دې امله چې ډېرې ارزښتمنې دي، په (پوښ) کې ساتل شوي دي. ډېره ښه، اوس پرېکړه وکړئ او په حجاب شئ؛ ځکه ټوله هستي په حجاب او چادري کې ده.

مها له دې خبرو ډېره اغېزمنه شوه او د هغې امریکایي نجلۍ کیسه یې ور یاده شوه چې څو ورځې وړاندې یې په انټرنیټ کې لوستې وه. مها دوام ورکړ: «په خدای قسم چې حجاب د بنځي د عزت او شرافت وسیله ده. څومره ډېر کافران د حجاب له امله اسلام ته راغلي دي!»

سارا په حیرانتیا وویل: «د حجاب له امله اسلام ته راغلي؟ څنگه؟!» مها وویل: «هو، ما په یو سایټ کې ولوستل چې یوې نجلۍ د خپل حجاب د ساتلو له امله د ۷ کسانو د مسلمانېدو سبب شوه. هغه یوه امریکایي محصله وه چې په خپل دین یې ویاړ کاوه او د هغې په برکت ۳ ډاکټران او ۴ محصلین مسلمان شول.» یو له هغو ډاکټرانو چې مسلمان شوی و، داسې کیسه کوي: «څلور کاله وړاندې په پوهنتون کې زموږ د یوې مسلمانې محصلې له امله ستونزه پېښه شوه. هغې په خپل حجاب ډېر ټینگار کاوه، خو یو استاد یې ورسره کینه لرله او غوښتل یې غچ ترې واخلي. نجلۍ ډېرې سختې وگاللي او بالاخره یې د پوهنتون رئیس ته شکایت وکړ. پوهنتون

د حجاب ليدلوري

پرېکړه وکړه چې د دواړو لوريو ترمنځ يوه ناسته جوړه کړي ترڅو د مسلماني نجلۍ او استاد خبرې واورې.»

په غونډه کې ډېری استادان د مناظرې لپاره راتول شول. د نجلۍ اعتراض دا و چې استاد له اسلام سره شخصي کينه لري او پر دې ظلم کوي. ډېری غير مسلمانو محصلينو هم د هغې ننگه کوله. استاد کوم منطقي ځواب نه درلود، اعصاب يې خراب شول او په اسلام يې بد رد پيل کړل. مسلمانان نجلۍ راپاڅېده او په ايماني غيرت يې د خپل دين دفاع وکړه، د اسلام بسپگنې يې بيان کړې او په داسې انداز يې خبرې وکړې چې ټول يې ځان ته جذب کړل.

کله چې استاد وليد چې مجلس په يو اسلامي کنفرانس بدل شو، په غوسه له پوهنتونه ووت، خو نجلۍ هملته ناسته وه او د خلکو پوښتنو ته يې ځوابونه ورکول. بيا يې له خپل بکس څخه دوه پاڼې راوويستلې چې پرې ليکلي وو: «اسلام يعني څه؟». د دې نجلۍ د حجاب کيسه په پوهنتون کې ډېره مشهوره شوه او څو مياشتې وروسته ۳ استادان او ۴ محصلين مسلمان شول.

سارا او اريچ له دې کيسې ډېره گټه واخيسته. د اريچ په ذهن کې ډېرې پوښتنې وې، په ځانگړي ډول کله چې سارا ځوابونه ورکول.

د ماني ملکه څوک ليدلی شي؟

اريچ وويل: «زه د چا په وړاندې خپل مخ بنسکاره کولای شم او سينگار مې ورته بنسکاره کولای شم؟»

سارا: «ستا د محرمو کسانو په وړاندې؛ هغه کسان چې ستا نکاح ورسره نه کيږي او ۱۲ ډلې دي چې الله تعالی په سورت نور کې ذکر کړي دي: ۱. مېړه، ۲. پلار، ۳. خسر، ۴. خپل يا رضاعي زامن، ۵. د مېړه زامن (مېړه چې له بلې بنځې ولري)، ۶. وروڼه (که سکه وي که ناسکه)، ۷. د ورور زامن، ۸. د خور زامن، ۹.

د حجاب ليدلوری

غلام (مملوک)، ۱۰. هغه سړي چې شهوت نه لري، ۱۱. نا بالغ ماشومان، ۱۲. عامي
بنځي.»

مها او اريچ په پوره پاملرنه سارا ته غوږ نيولی و او د الله حکم ته تسليم شول. اريچ خپل
تيکری (پرونی) په مخ برابر کړ او غوښتل يې په هغه خپل مخ پټ کړي او ويې ويل: «ای
زما مخه! له نن وروسته به دې بي له محرمو بل څوک ونه ويني.»
اه! د الهي حکم اطاعت څومره ښکلی دی.
لمر ډوب شو او د ماښام اذان وشو. نجونو نږدې ۳ ساعته بحث کړی و. د نندارتون وخت
په ختمېدو و او د دريو ملگرو د بېلېدو وخت هم نږدې و، خو په کتاب کې يو مهم فصل
پاتې و.

سارا وويل: «تاسو د تگ بیره لری؟ په دې کتاب کې يو مهم فصل پاتې دی چې په هغه کې
د هغو خلکو دليلونه رد شوي چې د مخ ښکاره کول جايز بولي. غواړم هغه هم درته ولولم
ترڅو که سبا چا بحث درته وکړ، ځواب ولری. څه وايست؟»
اريچ وويل: «ډېره عالي ده، خو د ماښام له لمانځه وروسته.»
نجوني راپاڅېدې او ماښام لمونځ يې په پوره ډاډ سره وکړ. له لمانځه وروسته سارا خپل
پلار ته زنگ وواهه چې يو څه ناوخته پسي راشي. بيا خپلو ملگرو ته ورغله، د کتاب
۴۶مه پاڼه يې پرانيسته او په لوستلو يې پيل وکړ.

لومړی دليل: د "سفعاء الخدين" (تورو بارخوگانو لرونکي) بنځي حديث
دوی په هغه حديث استدلال کوي چې حضرت جابر (رض) روايت کړی: رسول الله ﷺ د
اختر په ورځ بنځو ته وعظ وکړ او صدقې ته يې وهڅولې. جابر (رض) وايي: په دې
وخت کې يوه بنځه راپاڅېده چې پر بارخوگانو يې توري لکې (سياهي) وه او ويې ويل:
ای د الله رسوله! ولي مور ډېرې د جهنم خوراک يو؟
د دوی استدلال: جابر (رض) څنگه پوه شو چې د هغې بارخوگان تور دي؟ معلومه ده
چې مخ يې ښکاره و.

خواب:

1. دا كيسه پنځو نورو سترو صحابه كرامو (ابن عباس، ابن مسعود، ابوهريره، ابن عمر او ابوسعيد خدری) هم روايت كړې ده، خو يو هم د هغې د مخ صفت نه دی كړی. يوازي جابر (رض) دا صفت ذكر كړی.

2. بنايي جابر (رض) دا بنځه تر حجاب وړاندې پېژندله، يا شايد دا د هغې يو مشهور لقب وه.

2. ابن مسعود (رض) وايي: «يوه بنځه راپاڅېده»، ابن عمر (رض) وايي: «يوه جگپورې او غښتلي بنځه راپاڅېده». دا بنځي چې هغوی د هغې اندام او جوسه له چادري ليدله، نه مخ.

3. ابن عباس (رض) صريح وايي: «په هغه ورځ چا نه پېژندله چې دا بنځه څوك ده». كه مخ يې ښكاره واى، نو پېژندلي به مو وه.

5. بنايي دا به يوه ډېره زړه بنځه وه (چې حجاب ورته معاف دي) او يا هم مری (كنيزه) وه، ځكه پر هغوی د مخ پټول واجب نه وو.

6. دا پېښه بنايي د حجاب تر فرضيت وړاندې وي، ځكه حجاب په 5م هجري كال فرض شو او د اختر لمونځ په 2م هجري كال پيل شوی و. دويم دليل: د خثعمي نجلۍ كيسه:

ابن عباس (رض) روايت كوي چې د حج په ورځ فضل بن عباس (رض) د رسول الله ﷺ تر شا پر اوښ ناست و. فضل يو ښكلۍ ځوان و. د خثعم قبيلې يوه ډېره سپينه او ښكلې نجلۍ راغله چې پوښتنه وكړې. فضل هغې ته كتل او نجلۍ هم وركتل. رسول الله ﷺ چې دا وليدل، د فضل غاړه يې ونيوله او مخ يې بل لور ته واړاوه.

خواب:

1. په حديث كې د "وضيئة" تكې راغلی چې مانا يې "سپينه او تازه" ده. د انسان د پوستكې سپينوالی د لاسونو او پښو له ليدو هم معلومېدای شي، ضرور نه ده چې مخ يې ښكاره وي.

د حجاب ليدلوری

۲. که فرض کړو مخ يې بنسکاره و، نو دا د حج او احرام حالت و چې هلته د مخ بنسکاره کولو اجازه وه، خو بيا هم رسول الله ﷺ اجازه ورنکړه چې فضل ورته وگوري او مخ يې بل لور ته پري وړاوه.

۳. په بل روايت کې راغلي چې کله عباس (رض) وپوښتل: ای د الله رسوله! ولي دي د فضل غاړه وړوله؟ هغه ﷺ وفرمايل: «ما يو خوان سړی او خوانه بنځه وليدل، نو له شيطان څخه مې پري ډاډ نه درلود.»

۴. دا پخپله د حجاب پر وجوب دليل دی؛ ځکه که د حج په مبارک سفر کې، د رسول الله ﷺ په شتون کې د يوې "احرام لرونکې" نجلۍ ليدل فتنه وي، نو په بازارونو او شرکتونو کې د ارايش شوې بنځې ليدل به څومره لويه فتنه وي؟

د اريچ پنځم ځواب (عقلي ځواب):

کله چې سارا چوپ شوه، اريچ په ډېر جدیت وويل: «زه يو پنځم ځواب هم لرم!»

د اريچ ځواب: «فضل (رض) او هغه نجلۍ دواړه په احرام کې وو، ستري وو، خولې پري راماتي وې، هيڅ ډول سينگار يې نه درلود او د الله په عبادت بوخت وو. د هغه سترگې هم د رسول الله ﷺ پر مبارک لاس کې وې. که په داسې يو مقدس حالت کې رسول الله ﷺ اجازه نه ورکوي چې يو سړی د نجلۍ مخ ته وگوري، نو د هغو خلکو حال به څه وي چې وايي: په بازارونو، روغتونونو او الوتکو کې له نامحرمو همکارانو ته د مخ بنسکاره کول باک نه لري؟! ايا هلته شيطان نشته؟! ايا هلته سترگې په شهوت نه ډکېږي؟!»

مها په لور غږ د هغې خبره تاييد کړه: «رښتيا وايي، بيخي سمه خبره ده!» مها دومره په جوش کې وه چې شاوخوا بنځو ورته وکتل، اريچ په پښه ووځله چې «آرامه شه، غږ دي تپت کړه، خو رښتيا مې وويل!»

سارا وخنډل او ويې ويل: «ماشاءالله، اريچ! الله دي علم نور هم زيات کړه. يوازي يو وروستی دليل پاتې دی، هغه هم ولولم؟»

اريچ په تبسم وويل: «هو، بشپړ يې کړه چې گټه ترې واخلو.»

د حجاب ليدلوری

درېيم دليل: د حضرت اسماء (رض) او نري لباس حديث ابوداود له حضرت خالد بن دريک څخه او هغه له بي بي عايشي (رض) څخه روايت کوي چې يوه ورځ حضرت اسماء بنت ابی بکر (رض) د هغې کور ته راغله په داسې حال کې چې نري کالي يې اغوستي وو. رسول الله ﷺ ترې مخ وراوه او ويې فرمايل: «ای اسماء! کله چې بنځه بلوغ ته ورسېږي، مناسبه نه ده چې له دې (مخ او دواړو ورغوو) پرته يې نور بدن وکتل شي.»

خواب:

دا حديث ضعيف دی او استدلال پرې سم نه دی، ځکه:
 ۱. انقطاع: امام ابوداود پخپله وايي چې دا حديث "مرسل" دی، ځکه خالد بن دريک بي بي عايشه (رض) نه ده ليدلی.
 ۲. کمزوری راوي: په سند کې يې "سعيد بن بشير" شته چې د حديثو پوهانو په نزد ضعيف دی.

۳. تدليس: په راويانو کې يې قتاده او وليد بن مسلم شته چې په حديثو کې "مدلسين" دي (يعنې د سند په بيان کې يې شک شته).
 سارا له کتابه سر پورته کړ او په خدا يې مها ته وويل: «زه يو څلورم دليل هم لرم؛ دا بيخي له عقل لري ده چې حضرت اسماء (رض) چې له بي بي عايشي ۱۰ کاله مشره وه، د رسول الله ﷺ کور ته په نري لباس کې راشي! په داسې حال کې چې حتی د جاهليت په زمانه کې هم هغوی حجاب ته پام کاوه.»
 سارا د جاهليت د زمانې د يو شاعر شعر ووايه چې د يوې بنځې صفت کوي: کله چې له هغې ناڅاپه پرونی ولوېد، هغې سمدستي په لاسونو خپل مخ پټ کړ ترڅو مور يې ونه گورو.

د حجاب ليدلوری

سارا زیاته کړه: «کله چې په جاهلیت کې د بنځې حیا داسې وه، نو په اسلام کې به څنگه وي؟»

د بي حجابی کیسه (تاریخچه):

سارا د کتاب ۴۳مه پاڼه پرانیسته او په چټکۍ یې ولوستله: «مؤمنو بنځو د رسول الله ﷺ له زمانې څخه د ۱۴مې هجري پېړۍ تر نیمایي پورې پوره حجاب کاوه. کله چې لويديځ استعمار پر اسلامي خاورو يرغل وکړ، هڅه یې وکړه چې مسلمانان له خپلو ارزښتونو لیري کړي. لومړنی هېواد چې بي حجابي پکې پيل شوه، مصر و. کله چې د مصر امير محمد علي پاشا يو شمېر کسان فرانسې ته د زده کړو لپاره ولېږل، په هغوی کې "رفاعه طهطاوي" و چې له راستنېدو وروسته یې بنځې د مخ ښکاره کولو ته راوبللي. بيا يو عيسوي "مرقس فهمي" د "المرأة في الشرق" په نوم کتاب وليکه او په حجاب يې برید وکړ. ورپسې "احمد لطف السيد" په پوهنتونونو کې د نجونو او هلکانو اختلاط (گډون) رسمي کړ. "طه حسين" او "قاسم امين" په خپلو کتابونو کې د مسلمانې بنځې د اروپايي کېدو تبليغ وکړ. بالاخره د "هدی شعراوي" په مشرۍ د بنځو لومړنی لاريون د حجاب د لرې کولو لپاره په قاهره کې وشو.»

د کیسې پای او عهد:

اریج او مها دواړه د سارا خبرو دومره اغېزمنې کړې وې چې په سترگو کې یې د پښېمانۍ او نوي هوډ اوښکې ښکارېدې. اریج خپل پرونی په مخ راکش کړ او وېي ويل: «سارا! نن زموږ لپاره د نوي ژوند پیل دی. نور به مې مخ بې له محرمو بل څوک ونه ویني.» سارا په خوښۍ هغوی دواړه په غېږ کې ونيول. لمر ډوب شوی و او د ماښام ارامي خپره وه. هغوی درې واړه د نندارتون له تالار څخه په داسې حال کې ووتلې چې په زړونو کې یې د ایمان رڼا او په سرونو یې د حیا پوره حجاب و. د سارا پلار هم رارسېدلی و. هغوی یو بل ته د "خدا حافظ" ویلو پر ځای د "جنت کې د لیدو" وعده ور کړه.

د بي حجابی د فتنې پيل:

سارا دلته له خبرو ودرېده او ويې ويل: «اعوذ بالله، سبحان الله!» اريچ وپوښتل: «ووايه، د هغوی لومړنی غونډه چېرته وه؟» سارا ځواب ورکړ: «په داسې ځای کې چې که نوم يې واخيستل شي، سمدستي به پوه شئ چې دا پلان د غيرمسلمانانو له خوا جوړ شوی و! واوره: په ۱۹۲۰ز کال کې د مصر په «مرقُصيه کليسا» کې د دې کار لپاره پروگرام جوړ شو او د عملي کېدو انتظار يې کاوه.»

اريچ په حيرانتيا وويل: «دا ډېره د حيرانتيا خبره ده! يعنې د ټولني د فاسدولو او د مور، لور او مېرمنې د بي لارې کولو لپاره داسې منظم پلان جوړ شوی و؟ سارا هيله کوم مطلب پوره کړه.»

سارا زياته کړه: «هدی شعراوي لومړنی مسلمانان مصري بنځه وه چې دا بي شرمانه جرات يې وکړ او نورې بنځې يې بي حجابی ته وهڅولې! افسوس پر داسې زمانه! الله ته به څه ځواب ورکوي؟ دا هغه تراژيدي ده چې د انسان وجدان دردوي.» «کله چې سعد زغلول له انگلستان څخه راغی، د هغه د هرکلي لپاره دوه خيمي لگول شوي وې؛ يوه د بنځو او بله د نارينه وو. کله چې هغه له الوتکې کوز شو، د سړيو د خيمي پر ځای د بنځو خيمي ته لار چې له باحجابو بنځو ډکه وه. کله چې هلته ورسېد، هدی شعراوي ورته مخکې شوه، سعد زغلول ورته لاس و غځاوه، هغې خپل مخ ښکاره کړ او روغبر يې ورسره وکړ. هدی شعراوي په چکچکو پيل وکړ او نورو بنځو هم خپل حجابونه له مخونو لرې کړل. دا ټول يو مخکینی پلان و. خو رباني علماوو چوپتيا غوره نه کړه، بلکې د دې ناوړه حرکت پر ضد يې کتابونه وليکل او خلک يې ترې منع کړل.» بله ورځ او د حجاب سوځول

«يوه بله ورځ د سعد زغلول مېرمن صفيې فهمي د هغو بنځو په منځ کې چې د آزادۍ او ډيموکراسۍ نارې يې وهلي، په قاهره کې خپل حجاب لرې کړ او تر پېښو يې لاندې کړ.

د حجاب ليدلوری

نورو بنځو هم همدا کار وکړ، اور يې بل کړ او خپلې چادر يانې پکې وسوځولې. «
د نجات د کښتۍ ماتېدل

«د ۹۰۰ ز کلونو په شاوخوا کې د «السفور» (بې حجابۍ) په نوم يوه مجله خپره شوه چې
د بنځې او سړي د برابرۍ په نوم يې بې حجابۍ او گډو ناستو (اختلاط) ته بلنه ورکوله.
ورو ورو دا پېښې چې د مسلمانې بنځې له هويت سره په ټکر کې وې، د "بنځو د آزادۍ"
په نوم خپرې شوې. د سندر غاړو او لوبغاړو ستاينه پيل شوه او د مخ پټول "سختگيري"
وگڼل شوه، په داسې حال کې چې د مصر په زر کلن اسلامي تاريخ کې بې حجابي يو
ناپېژندل شوی شی و.»

د دې مطالبو په لوستلو سره د سارا غږ رپرېدلې و او په سختۍ يې خپلې اوبنځې
کنټرولولې. هغې په ذهن کې دا انځورولو چې د صحابه کرامو لمسيان څنگه بې حجابه
شول او کليساگانو ته يې مخه کړه. سارا لږه شېبه چوپه شوه او «لا حول ولا قوة» يې
وويل.

خورېدونکې اور:

بې حجابي د آزادۍ، مساوات او ډيموکراسۍ په شعارونو سره نوره هم زياته شوه. بنځې له
کورونو راوويستل شوې ترڅو په هوايي ډگرونو، رستورانونو او الوتکو کې د ميلمه پالو
(گارسون) په توگه کار وکړي. که پلار يا مېړه به يې مخنيوی کاوه، نو د آزادۍ قانون به
د هغوی حق نه ورکاوه. په حقيقت کې د بنځې او سړي ترمنځ ټول خنډونه له منځه يوړل
شول.

ای کاش چې خبره يوازې د مخ تر بنکاره کولو پاتې شوې وای، خو خبره تر فحاشي خانو
او د زنا د حد تر ساقطولو پورې ورسېده (که دواړه لوري راضي وي!).
سارا ودرېده او ساعت ته يې وکتل: «په ۵۶مه پاڼه کې د شهوت پرستانو د تگلارو په اړه
ډېر گټور مطالب دي، ايا سرسري يې ولولو؟»

د حجاب ليدلوری

اریچ په توکه وویل: «مور تر اوسه دلته ناستي یو، ماښامنی ډوډی به ستا په غاړه وي! ته ډېره مېلمه پاله یی.»

مها وویل: «اریچ! له کومه وخته چې دلته ناستي یو، ستا ژامه په خورلو بوخته ده؛ پاپر، بیسکویت، نوشابه... خو بیچاره سارا یوازې لولي او مور خورو.» سارا په مسکا وویل: «نوش جان مو شه، روغتیا مو شه! مهمه دا ده چې مور د دې مفسدو خلکو په لارو چارو پوه شو ترڅو په دام کې یې گیر نه شو.» او بیا یې د کتاب لوستلو ته دوام ورکړ.

طریقي او شېوي:

د دې کار پیل د مخ ښکاره کول وو، خو د مسلمانو ښځو د قانع کولو لپاره یې ډول ډول لارې وکارولې؛ لکه: د لویو چادرونو او عباگانو پر ځای یوازې په ساده او تنگو جامو بسنه کول! له هغه وروسته یې نورې شېوي وکارولې؛ لکه: د بې حجابو ښځو نندارې ته وړاندې کول ترڅو نورو ته بېلگه شي، د رنگینو، نریو او چسپ (تنگو) عباگانو (چادریو) پلورل، او ښځې یې هر ډول غونډو، کنفرانسونو او ناستو ته راوبللې. هغوی ښځې وهڅولې چې بې له محرمة ختیځ او لویدیځ ته سفرونه وکړي، په ډرامو، موسیقي، فوټبال او تلویزیوني پروگرامونو کې برخه واخلي. په مجلو او ورځپاڼو کې یې د ښځو عکسونه خپاره کړل او په راډیو او تلویزیون کې یې له نارینه وو سره په نازکو او کرشمه لرونکو خبرو بوختي کړې، دا ټول یې د "دوستی او رفاقت" په نوم ترسره کړل! د حرکت ټکی:

هو، دا هر څه د مخ له ښکاره کولو پیل شول او بیا د حجاب تر سوځولو او تر پښو لاندې کولو پورې ورسېدل. له دې پېښو وروسته په ځینو هېوادونو کې د مخ پټولو پر ضد قوانین جوړ شول؛ لکه: ترکیه، تونس، ایران، افغانستان (په پخوانیو وختونو کې)، البانیا، سومالیا او الجزایر. په دغو ځایونو کې باحجابو ښځه مجرمه گڼل کېده، زندان ته اچول کېده او نقدي جریمه ترې اخیستل کېده. اریچ وویل: «په خدای قسم! رښتیا وایي. د حیرانتیا خبره دا ده چې په ځینو اسلامي هېوادونو کې له حجاب سره مبارزه کیږي، خو په ځینو غیرمسلمو هېوادونو کې ښځو ته

د حجاب ليدلوری

د حجاب حقوق ورکړل شوي دي. ما په "رويترز" خبري اژانس کې ولوستل چې په جاپان کې د بنځو د حقونو سازمان غوښتنه کړې وه چې په ميټرو قطارونو کې د بنځو لپاره ځانگړي واگونونه جوړ شي ترڅو له نارينه وو سره په گډو واگونونو کې ونه ځورول شي، که څه هم ځينو جاپاني سړيو پر دې اعتراض کاوه.»

خدای په امانې:

په دې وخت کې د سارا موبایل وشرنگېد، ويې کتل: «پلار مې دی، بنایي رارسېدلې وي.» ټیلیفون يې پورته کړ: «وعليکم السلام... هو... هو... درغلم.» بیا يې خپلې جامې سمې کړې او د خپل مخ بڼکالا يې پټه کړه. مها او اريچ د هغې د مخې بڼې (خداحافظی) لپاره راپاڅېدې.

سارا وويل: «ان شاء الله بيا به ژر سره ووينو، خو گرانو اريچ او مها! په خدای په دې پوه شئ چې د بي حجابی او گډو ناستو (اختلاط) بلونکي بل هيڅ هدف نه لري، يوازي دا غواړي چې تاسو خپلې وينځې کړي؛ ترڅو هوس لرونکي سړي چې کله زړه وغواړي تر غاښونو لاندې مو وچيچي او چې کله يې زړه شو لري مو وغورځوي.» اريچ او مها غوښتل چې سارا تر موټره بدرگه کړي ترڅو خبرې يې نورې هم اوږدې شي، خو د هغې موبایل بيا وشرنگېد، نو له هغوی سره يې مخه بڼه وکړه او لاړه. له هغو قدرمنو شخصيتونو څخه په مننې چې په دې کتابگوټي کې مو له ليکنو گټه اخيستي؛ په ځانگړي ډول شيخ ډاکټر بکر ابوزيد، شيخ سليمان خراشي او شيخ احمد بن عبدالعزيز حمدان.

له الله عز وجل څخه مې هيله ده چې دا اثر ټولو ته گټور وگرځوي. و صلى الله على نبينا محمد.

پای

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English